உ

|| ஓம் நம: சிவாய ||

|| ஓம் நமோ தக்ஷிணாமூர்த்தயே ||

|| ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய ||

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சிவலிங்க பூஜை

உ

|| ஓம் நம : சிவாய ||

|| ஓம் நமோ தக்ஷிணாமூர்த்தயே ||

|| ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய ||

சைவஸ்தாபனாசார்யவர்யர்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய

சுருதி ஸூக்தி மாலை

முதல் பாகம்

பொருளடக்கம்

தொகுத்தவர்.

[illegible] திருவையாறு அண்ணுஸ்வாமி சிரௌதிகள்

பண[illegible]ர் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தஜன ஸபை, சென்னை-17.

உ

|| ஓம் நம : சிவாய ||

|| ஓம் நமோ தக்ஷிணாமூர்த்தயே ||

|| ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய ||

சைவஸ்தாபனாசார்யவர்யர்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய

சுருதி ஸூக்தி மாலை

முதல் பாகம்

பொருளடக்கம்

தொகுத்தவர்.

[illegible] திருவையாறு அண்ணுஸ்வாமி சிரௌதிகள்

ப[illegible]ர் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தஜன ஸபை, சென்னை-17.

ஈச்வர குரு த்யானங்கள்

விநாயகர்

குணாதீத மாத்யம் சிதானந்தரூபம்
சிதாபாஸகம் ஸர்வகம் ஞானகம்யம் |
முனித்யேய மாகாசரூபம் பரேசம்
பரப்ரம்மரூபம் கணேசம் பஜேம ||

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சதுட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுரை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

ஸுப்ரமண்யர்

ஷட்வக்த்ரம் சிகிவாகனம் த்ரிணயனம்
சித்ராம்பராலங்க்ருதம்
சக்திம் வஜ்ரமஸிம் த்ரிசூலமபயம்
கேடம் தனு : சக்ரகம் |
பாசம் குங்குடமங்குசம் ச வரதம்
ஹஸ்தைர் ததானம் ஸதா
த்யாயேத் ஈப்ஸித ஸித்திதம் சிவஸுதம்
ஸ்கந்தம் ஸுராராதிதம் ||

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம் பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறு தோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடிவைகும் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கை வேல் போற்றி போற்றி

கற்பகாம்பிகை

கம்ஸபுரீச்வரீம் கௌரீம் சிவஞான ப்ரதாயினீம் |
ஜன்மக்லேச நிவர்த்யர்த்தம் வந்தேஹம் கல்பகாம்பிகாம் ||

மீனாக்ஷிதேவி

ஸ்ரீ வித்யாம் சிவ வாமபாகநிலயாம் ஹ்ரீங்கார
மந்த்ரோஜ்வலாம்
ஸ்ரீ சக்ராங்கித பிந்து மத்யவஸதீம் ஸ்ரீமத் ஸபா நாயி[illegible]ம் |
ஸ்ரீமத் ஷண்முக விக்னராஜ ஜனனீம் ஸ்ரீமத் ஜகன்[illegible]கினீம்
மீனாக்ஷீம் ப்ரணதோஸ்மி ஸந்ததமஹம் காருண்ய வ[illegible]நிதிம்

அம்பிகை துதி

எழிலுறு வைகுந்தமதி லேய்ந்தவனே பரமென்ன
விசைப்போர் சிந்தை
வழியிலுறு மகந்தையுடன் வாழ்நாளு மகன்றொழிய
வலிய பொல்லா
மொழியதனு லரிமகனை யிறக்குமா றுரைசெய்த
முகின்மென் கூந்தற்
பழிதபுநல் லுமையவடன் வனஜமல ரடியிணையைப்
பணிந்து வாழ்வாம். [பானுகவி]

பரமேச்வரன் துதி

அங்கணு போற்றி வாய்மை யாரணு போற்றி நாக
கங்கணு போற்றி மூலகாரணு போற்றி நெற்றிச்
செங்கணு போற்றி யாதிசிவ பரஞ்சுடரே போற்றி
எங்களுயகனே போற்றி யீறிலா முதலே போற்றி.

ஸ்ரீ அக்னீச்வரர்

பரவு புகழ் சோணுட்டிற் பலாசவனத் தமர்ந்துயிர்கட்
கிருளடருந் துயரொழிப்பா னெல்லையிலா தெழுந்தபெருங்
கருணை திரு வடிவான கற்பகநா யகியொருபால்
மருவவள ரக்னீச் சுரர் மலர்த்தா ளிணைபோற்றி.

தக்ஷிணுமூர்த்தி

ஸ்படிக ரஜதவர்ணம் மௌக்திகீம் அக்ஷமாலாம்
அம்ருத கலசவித்யா ஞானமுத்ராம் கராக்ரே |
த த த முரக கக்ஷ்யம் சந்த்ரசூடம் த்ரிணேத்ரம்
வித்ருத விவிதபூஷம் தக்ஷிணுமூர்த்திமீடே ||

ஆல்வருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே
தென்முகங்கொண்டு, அறவோராய
நால்வருக்கு மிருவருக்கு மொருவருக்கு
நவின்றருளி நவிலொணுத
நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம
னுவன்றனை நுதற்கண்ணுனைப்
பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப்
பரவாமற் பரவல் செய்வாம்

நடராஜர் துதி

த்யாயேத் கோடி ரவிப்ரபும் த்ரிணயனம் சீதாம்சு கங்காதரம்
தக்ஷாங்க்ரி ஸ்தித வாமகுஞ்சித பதம் சார்தூல சர்மாம்பரம் |
வன்ஹி டோல கராபயம் டமருகம் வாமே சிவாம் ச்யாமளாம்
கல்ஹாராம் ஜபஸ்ருக்சுகாம் கடிகராம் தேவீம் ஸபேசம் பஜே ||

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

நந்தி கேசர் துதி

விப்ராணம் பரசும் ம்ருகம் கரதலை ரீச ப்ரணுமாஞ்சலிம்
பஸ்மோத்தூளன பாண்டரம் சசிகலா கங்காகபர்தோஜ்ஜ்வலம்
பர்யாய த்ரிபுராந்தகம் ப்ரமதப : ச்ரேஷ்டம் கணை வந்திதம்
ப்ரம்மேந்த்ராச்யுத பூஜிதாங்க்ரி கமலம் ஸ்ரீ நந்தி கேசம் பஜே ||

ஐயிரு புராணநூல் அமலர்க் கோதியும்
செய்யபன் மறைகளும் தெரிந்தும் மாயையால்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாதன் நீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

சண்டிகேச்வரர் துதி

சிவாஞ்ஜலி க்ருதம் சண்டம் சிவத்யான பராயணம்
சிவார்ச்சா பலதாதாரம் சிவ சண்டேச்வரம் பஜே,

நால்வர் துதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரானடி போற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி

விஷ்ணு துதி

(ஆதி சங்கரர் சிவானந்தலஹரியில் விஷ்ணுவை
சிவபக்தாக்ர கண்யர் என்று போற்றுகிறார்)

பாணத்வம் வ்ருஷபத்வம் அர்த்த வபுஷா பார்யாத்வ
மார்யாபதே
கோணித்வம் ஸகிதா ம்ருதங்க வஹதா சேத்யாதி
ரூபம் ததௌ |
த்வத்பாதே நேத்ரார்ப்பணம் ச க்ருதவான் த்வத்
வாமபாகோ ஹரி :
பூஜ்யாத் பூஜ்ய தர : ஸ ஏவ ஹி ந சேத் கோவா
ததன்யோ அதிக : ||

ஸ்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்கள் விஷ்ணுவை
சிவஸ்வரூபியாகப் போற்றுகிறார்.

பாலே பஸ்ம விலேபனம் கரதலே லிங்கம் ஹ்ருதீந்து ஸ்திதி :
ருத்ராக்ஷா பரணம் கலே சிரஸிஜே விப்ரஜ்ஜடாமண்டலம் |
ஜிஹ்வாக்ரே சிவமந்த்ர ஜாப்ய மனிசம் ராத்ரௌ திவா
கீர்த்தனம்
ஏவம் ருத்ரமயம் ஹரிஸ்ஸ்வயமிதி வ்யக்தம் புராணோதிதம் ||

=

ஏருகிப் பூணணியா மென்பாகி அன்பாகி
எழில்கொள் மேனி
நீருகிப் பூந்தொடையா நிலையாகிக் கலையாகி
நிமலன் பாலோர்
கூருகிப் பவளவிதழ்க் கொம்பாகி யம்பாகிக்
குலவி யீசன்
பேருகி யுறத்த வஞ்செய் சக்கரமா லடிமலரைப்
பேணி வாழ்வாம்.

[பானுகவி]

ஸ்ரீ ஹரதத்தர்

அனுதின மனுதிஷ்டந் சைவபூஜா விதானம்
ம...ஸி வசஸி காயே சைவ பாவம் ப்ரபந்ந : |
...வர ஹரதத்த : கம்ஸ பூராக்ய க்ராமே
ஜ... விஜித மாயோ வாஸுதே வாம்ச பூத : ||

(புண்யகோடி ஸோமஸுந்தரக் குருக்கள் பாடியது)

(1)

ஏக வக்த்ரம் த்விநயனம் த்ரிபுண்ட்ரேன விராஜிதம் |
பஸ்மருத்ராக்ஷ பூஷாட்யம் அனலாஸன ஸம்ஸ்திதம் ||

(2)

சதுர்வேதார்த்த தாத்பர்ய வக்தாரம் சிவரூபகம் |
பஞ்சாக்ஷர ஜபாஸக்தம் பஞ்சவக்த்ர பராயணம் ||

(3)

பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்காதி மந்த்ரன்யஸ்த களேபரம் |
ஸப்தஸ்வர ஸமாயுக்தம் கானவித்யா விசாரதம் ||

(4)

மஸ்தகாஞ்சலி முத்ரார்த்த மோதகம் பரமம் குரும் |
ஹரதத்தம் சிவாசார்யம் பத்ரமூர்த்திம் ஸ்மராம்யஹம் ||

(இத்த த்யான சுலோகங்களில் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, எண்களைக் குறிக்கும் பதங்கள் அமைந்திருக்கும் நயம் கவனிக்க)

ஸ்ரீ ஹரதத்தருக்கு உபதேசம் செய்த
தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்துதி – கீர்த்தனை

ராகம்: சஹானா தாளம்: சாபு

பல்லவி

தக்ஷிணா மூர்த்தியின் தாள்கள் பணிபவர்க்கே
முக்தியாம் ஆனந்தம் - ஸித்திக்கும் அறிவீரே.

அனுபல்லவி

ஸனகாதி நால்வர்க்கும் ஸத்குருவாய் அன்று
மனமாதி களடங்க - மௌனோபதேசம் செய்த

சரணம்

மாலின் அம்சமாய் வந்த பாலன் பக்தியை ஏற்று
ஆலயத்தி லமர்ந்தே - அவனுக்கும் குருவாகி
நால்வே தங்களில் தேற்றி - நாமதீக்ஷையும் [illegible]
பால்பாய ஸஅன்னத்தைப் பரிவுடன் உண்[illegible]

திருக்கஞ்சனூர் ஸ்தல மகிமை

ஈச்வரன் : அக்னீச்வரர் ; அம்பாள் : கற்பகாம்பிகை ப்ரதான தக்ஷிணாமூர்த்தி - ஸ்ரீ ஹரதத்தருக்கு உபதேசம் செய்த மூர்த்தம். நடராஜாவிற்கு மூலஸ்தானம் இருக்கிறது. ஈச்வரன், ஈச்வரி இருவரும் கிழக்கு பார்த்த ஸந்நிதி; ஈச்வரனுக்கு வலது புறம் அம்பாள் (கல்யாணக் கோலம்)

அக்னி பூஜித்த லிங்கம் அக்னீச்வரர். விஷ்ணு, ப்ரம்மா, இந்திரன்,, சூரியன், சந்திரன் முதலிய பலர் சிவலிங்கம் ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜித்திருக்கிறார்கள். ஸ்தல வ்ருக்ஷம் - பலாசம் ; தீர்த்தம் : ப்ரம்ம தீர்த்தம். நதி - காவேரி - உத்தர வாகினியாக ஓடுகிறது. ப்ரம்மோத்ஸவ காலங்களில் - எல்லா சிவாலயங்களிலும் பஞ்சமூர்த்திகள் புறப்பாடு. கஞ்சனூரில் ஆறுவது மூர்த்தியாக ஸ்ரீ ஹரதத்தரும் புறப்படுவார்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தருக்குத் தனியாக ஓர் கோவில் இருக்கிறது. மற்ற விவரங்களுக்கு தேவஸ்தானம் வெளியிட்டிருக்கும் ஸ்தல மகிமைப் புத்தகத்தைப் பார்க்கவும்.

திருக் கஞ்சனூர்த் தேவாரம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருத்தாண்டகம்

[திருச்சிற்றம்பலம்]

மூவிலைநற் சூலம்வல னேந்தினானை
    மூன்று சுடர்க் கண்ணானை மூர்த்திதன்னை
நாவலனை நரைவிடையொன் றேறுவானை
    நால்வேத மாறங்க மாயினானை
ஆவினிலைந் துகந்தானை யமரர்கோவை
    யயன்திருமா லானானை யனலோன் போற்றும்
காவலனைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
    கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே * (1)

தலையேந்து கையானை யென்பார்த்தானைச்
    சவம் தாங்கு தோளானைச் சாம்பலானைக்
குலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்துக்
    கோணாக மசைத்தானைக் குலமாங்கையை

[illegible] அப்பர் சுவாமிகள் பாடிய பிரகாரம், ஸ்ரீ ஹரதத்தரும் "க[illegible]னூராண்ட கோவை" ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டு உய்[illegible].

மலையானை மற்றொப்பா ரில்லாதானை
　　மதி கதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றும்
கலையானைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
　　கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே (2)

தொண்டர் குழாந் தொழுதேத்த வருள் செய்தானைச்
　　சுடர்மழுவாட் படையானைச் சுழிவான் கங்கைத்
தெண்டிரைகள் பொருதிழிசெஞ் சடையினானைச்
　　செக்கர் வானொளியானைச் சேராதெண்ணிப்
பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வியெல்லாம்
　　பாழ்படுத்தித் தலையறுத்துப் பற்கண்கொண்ட
கண்டகனைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
　　கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (3)

விண்ணவனை மேருவில்லா வுடையான் றன்னை
　　மெய்யாகிப் பொய்யாகி விதியானானைப்
பெண்ணவனை ஆணவனைப் பித்தன் தன்னைப்
　　பிணமிடுகாடுடையானைப் பெருந்தக்கோனை
எண்ணவனை யெண்டிசையுங் கீழுமேலும்
　　மிருவிசும்பு மிருநிலமு மாகித்தோன்றும்
கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
　　கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (4)

உருத்திரனை யுமாபதியை யுலகானானை
　　யுத்தமனை நித்திலத்தை யொருவன் தன்னைப்
பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பினானைப்
　　பகலிரவாய் நீர்வெளியாய் பரந்துநின்ற
நெருப்பதனை நிலத்தின் றொத்தொப்பானை
　　நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக்
கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
　　கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (5)

ஏடேறு மலர்க்கொன்றை யரவு தும்பை
　　யிளமதிய மெருக்குவா னிழிந்த கங்கை
சேடெறிந்த சடையானைத் தேவர்கோவைச்
　　செம்பொன் மால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக்
கேடிலியைக் கீழ்வேளூ ராளுங்கோவைக்
　　கிறிபேசி மடவார்பெய் வளைகள் கொள்ளுங்
காடவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
　　கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (6)

நாரணனு நான்முகனு மறியாதானை
நால்வேதத் துருவானை நம்பி தன்னைப்
பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண்டுண்ணும்
பால்வணனைத் தீவணனைப் பகலானானை
வார்பொதியு முலையாளோர் கூறன் றன்னை
மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டங்
கார்பொதியும் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (7)

வானவனை வலிவலமு மறைக்காட்டானை
மதிசூடும் பெருமானை மறையோன் றன்னை
ஏனவனை யிமவான்றன் பேதையோடு
மினிதிருந்த பெருமானை யேத்துவார்க்குத்
தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான் றன்னைத்
தீதிலா மறையவனைத் தேவர் போற்றும்
கானவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே (8)

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற்றானை
நினைப்பார்தம் நெஞ்சானை நிறைவானானைத்
தருக்கழிய முயலகன்மேற் றாள்வைத்தானைச்
சலந்தரனைத் தடிந்தோனைத் தக்கோர்சிந்தை
விருப்பவனை விதியானை வெண்ணீற்றானை
விளங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றும்
கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே (9)

மடலாழித் தாமரையா யிரத்திலொன்று
மலர்க்கணிடந் திடுதலுமே மலிவான்கோலச்
சுடராழி நெடுமாலுக் கருள்செய்தானைத்
தும்பியுரி போர்த்தானைத் தோழன் விட்ட
அடலாழித் தேருடைய விலங்கைக் கோனை
யருவரைக்கீ ழடர்த்தானை யருளார்கருணைக்
கடலானைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந்தேனே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம்

[ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் பரம இதிஹாஸமாகிய சிவ ரஹஸ்யம், ஒன்பதாவது அம்சத்தில் 73 சுலோகங்களாலும், பவிஷ்யோத்தர புராணம் சிவபக்த மான்மியத்தில் 54 முதல் 65 முடிய 12 அத்யாயங்களில் 895 சுலோகங்களாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.]

பவிஷ்யோத்தர புராணத்தைத்தழுவி

(சுருக்கம்)

ஸுமார் 1100 வருஷங்களுக்குமுன், சோழ நாட்டில் காவேரியின் வடகரையில், திருக்கஞ்சனூர் என்ற க்ஷேத்திரத்தில் வைஷ்ணவ குலத்தில் வைஷ்ணவர்களுக்கு அத்யக்ஷராக விருந்த ஸ்ரீ வாஸுதேவாசார்யாரின் தவப்புதல்வராக ஸாக்ஷாத் மகாவிஷ்ணுவே அவதரித்து ஸுதர்சனர் என்ற பெயருடன் வளர்ந்து வந்தார்.

பிறந்து மொழி பயின்ற நாள் முதலாக, குழந்தை ஸுதர்சனர் பரமேச்வர பக்தியில் ஈடுபட்டு வந்தார். அது காரணமாக பிதா வாஸுதேவாசார்யார் அவரை திரஸ்காரம் செய்ய குழந்தை அக்னீச்வரர் ஆலயம் சென்று, தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸந்நிதியில் பலவாறு புலம்பியழ, அக்னீச்வரர் கற்பகாம்பிகா ஸமேதராகக் காக்ஷி கொடுத்து தக்ஷிணாமூர்த்தியாக அமர்ந்து, குழந்தைக்கு சிவதீக்ஷை செய்து, ஸர்வக்ஞத்வம் அனுக்ரஹித்து, பஞ்சாக்ஷர மகாமந்த்ரம் உபதேசித்து, சிவபூஜா விதியும் நவின்றருளி, ஸ்ரீ ஹரதத்தர் என்று நாமதீக்ஷையும் செய்தார்.

ஸாக்ஷாத் தக்ஷிணாமூர்த்தியால் அனுக்ரஹிக்கப் பெற்ற ஹரதத்தர் என்ற ஐந்து வயதுக் குழந்தை, விஷ்ணுபரத்வம் பேசின தம் பிதாவுடனும் மற்ற வைஷ்ணவர்களுடனும் சிவ பரத்வமாக வாதம் செய்து, எல்லோரும் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டு ஜன்மஸாபல்யமடைய வேண்டும் மென்ற கருணையால், அக்னி பீடத்தி லமர்ந்து சிவபரத்வம் ஸ்தாபிப்பதாகச் சொன்னார். வைஷ்ணவர்கள் அந்த வாசகத்தை ஏற்று வரதராஜர் ஸந்நிதியில் மழுபீடத்தின் மீது அமர்ந்து ஸ்தாபிக்கச் சொன்னார்கள். மகாவிஷ்ணுவும் சிவபக்தர், சிவனைப் பூஜை செய்தவர் என்ற உண்மையை அறிந்தவராதலால், ஹரதத்தர் - அவர்கள் நிபந்தனைப்படியே வரதராஜர் ஸந்நிதியில், வரதராஜருக்கும் கருடாழ்வாருக்கும் நடுவில் வளர்க்கப்பட்ட, அக்னிக்குழியின் நடுவில் பழுக்கக் காய்ந்த ஒரு இரும்பு முக்காலியில் அமர்ந்து, ஈச்வரனே

அருளிய வேத ஆகம ஆதாரங்களைக் கொண்டு சிவ பரத்வம் ஸ்தாபித்தார்.* அந்த விதம் சைவஸ்தாபனம் செய்த க்ரந்தம்.

சுருதி ஸூக்தி மாலை

பரமேச்வரன் அனுக்ரத்தால் அக்னிபீடம் குளிர்ந்த தாமரை மலர் ஆஸனம்போல் குளிர்ந்து இருந்தது. தேவர்கள் புஷ்ப மாரி பெய்தார்கள். வாஸுதேவாசார்யாரும் அவர் சிஷ்யர் களும் எல்லாரும் குழந்தை ஹரதத்தருடைய மலரடிகளில் பணிந்து நமஸ்கரித்தார்கள். ஹரதத்தரும் பரமஸந்தோஷத் துடன் பிதா முதலாக எல்லா வைஷ்ணவர்களுக்கும் சிவதீக்ஷை செய்து வைத்தார். எல்லோரும் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டு, த்ரி காலம் சிவபூஜை, சிவதர்சனம் செய்பவர்களாயினர்.

பிறகு ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ஸுமார் 12 வருஷங்கள் ப்ரம்மசர்ய வ்ரதம் அனுஷ்டித்தார். அந்நாளில் பாண்டிய நாட்டு அரச ைக இருந்த சிவலிங்க பூபதி ஹரதத்தரின் மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று, திருக்கஞ்சனூர் வந்து, ஸ்ரீ ஹரதத்தரைத் தன் குருவாகப் போற்றி, நமஸ்கரித்து, அவருக்குக் கனகாபிஷேகம் செய்தார். ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அரசனுடைய சிவபக்தி, குருபக்தி, மனபக்குவம் அறிந்து, அவரை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டு சிவதீக்ஷை செய்து, பஞ்சாக்ஷரம் உபதேசம் செய்தார். சிவ லிங்க பூபதி ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் ப்ரதம சிஷ்யரானார்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ப்ரம்மசர்ய வ்ரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து, மகா சிவபக்தரான ஸுப்ரதீகர் என்பவருடைய பெண் கமலவல் லியை விவாஹம் செய்து, க்ரஹஸ்தாச்ரமத்தில் அமர்ந்தார். காலக்ரமத்தில் அவருக்கு எட்டு புத்திரர்களும் இரண்டு பெண் களும் பிறந்தார்கள். பிள்ளைகளுக்கு அக்னீச்வரன், மகாலிங்கம், நீலகண்டன், சங்கரன், சந்திரசேகரன், சம்பு, மத்யார்ச்சுனே சன், கோவடு நாயகன் என்றும் பெண்களுக்கு கற்பகாம்பிகை, மீனாக்ஷி யென்றும் ஈச்வரன் ஈச்வரி நாமாக்களையே வைத்தார்.

---

* சில வருஷங்களுக்குமுன் ஹிந்து கோயில்களின் பரி பாலன கமிஷனராகவிருந்த உயர்திரு. உத்தண்டராம பிள்ளை அவர்கள் I.A.S. உத்தரவின் பேரில், சைவஸ்தாபனம் செய்த ஸ்ரீ ஹரதத்தர் விக்ரஹம் மழுபீடத்தின்மேல் ஸ்ரீ வரதராஜர் கோயில், கருடாழ்வாருக்கு இடது புறமாக, வரதராஜரைப் பார்த்தவண்ணம் பிரதிஷ்டையாகியிருக்கிறது.

உலகில் எல்லாரும் ஜன்மம் கடத்தேற வேண்டுமென்ற கருணையால், சிவபக்தி, சிவநாமம், சிவதர்மம், சிவதத்வம், விபூதி, பஞ்சாக்ஷரம், சிவபரத்வம் இவைகளின் மகிமைகளைப் பல அற்புதச் செயல்கள் மூலம் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணங்களால் விளக்கி, ஜனங்களின் மனதைத் தெளிய வைத்தார். இவருடைய முக்கிய சிஷ்யர்கள் இருவர் என்று அறிகிறோம். முதல்வர் சிவலிங்க பூபதியென்ற பாண்டிய நாட்டரசர். அவர் சுருதி ஸூக்தி மாலைக்குச் செய்த ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யானத்தைத் தழுவி இந்த தமிழ் வ்யாக்யானம் வெளியிடப்படுகிறது. ஹரதத்தருடைய இரண்டாவது சிஷ்யர் அவர் மருமகன் (கங்காதரன்). அவரும் சுருதி ஸூக்தி மாலைக்கு ஒரு வ்யாக்யானம் செய்ததாகப் புரணம் கூறுகிறது. ஆனால் அது இப்போது கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மிக்க வயதாகி (96 க்கு மேல்) ஈச்வரன் திருவடி நீழல் சேரவேண்டுமென்று தினம் ப்ரார்த்தித்து வந்தார். ஒரு விளம்பி ஸூ தை மீ சுக்லபஞ்சமியன்று ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரன் பார்வதி ஸமேதராய் திருக்கஞ்சனூரில் அவர் ஆச்ரமத்திற்கு எதிரில் காக்ஷி கொடுத்து, அவர், அவர் குடும்பத்தினர், அவர் ப்ரார்த்தனையை அங்கீகரித்து, அந்நாள் கஞ்சனூரில் வாழ்ந்த ஸகல ஜீவராசிகள் எல்லாரையும் தம்முடன் கைலாஸ வாகனத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு கைலாஸத்துக்கு அழைத்துப் போனார்.

அந்த ஊரில் ஒரு மூதாட்டி தினம் கல்பக விநாயகருக்கு மோதகம் நிவேதனம் செய்து பூஜிப்பவள். பூஜையை விட்டுக் கைலாஸம் போக அவஸரப்படவில்லை. நிதானமாக அன்றும் பூஜை செய்தாள். விநாயகர் அவளுடைய பக்திக்கு உகந்து, அவளுக்கு தர்சனம் கொடுத்து, தன் துதிக்கையால் அவளை அணைத்து, மற்றவர்களுக்குமுன் அவளைக் கைலாஸம் சேர்த்தார் என்பதாக பவிஷ்யோத்தர புராணம் கூறுகிறது.

அம்மையார் லோக க்ஷேமார்த்தம் வேண்டிக் கொண்ட ப்ரகாரம், கல்பக விநாயகர் இன்றும் கஞ்சனூரில் ஸாந்நித்யமாக இருக்கிறார். ஜனங்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் தை மீ சுக்ல பஞ்சமியன்று—ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கைலாஸ கமன உத்ஸவம் நடத்தி ஸேவிப்பதுடன் கல்பக விநாயகருக்கும் மோதகம் நிவேதனம் செய்து வழிபடுகிறார்கள்.

சுபம்

தி. வி. அ. சி[illegible]ளதி

சுருதி ஸூக்தி மாலை பாராயண முறை

1. ஈச்வர, குரு த்யான சுலோகங்கள்
2. நவரத்னமாலை
3. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஞ்சரத்னம் (போலகம்)
4. ஸ்ரீ ஹரதத்த குருராஜ தசகம் (கை பா.)
5. சுருதி ஸூக்தி மாலை (மூலம்)
6. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய பஞ்சரத்னம் (ஒவ்வொரு சுலோகம் பாடி ஈச்வரனைப் போற்றி ஒரு நமஸ்காரம்)
7. சிவ பரமான ஆறு ச்லோகங்கள்
8. தச ச்லோகி (ஒவ்வொரு நமஸ்காரம் ஈச்வரனுக்கு)
9. கட்டிய சுலோகங்கள் (மல்லாதி)
10. மகாமந்த்ர ச்லோகங்கள் (மல்லாதி) - ஒவ்வொரு சுலோகம் பாடி, ஹரதத்தருக்கு ஒரு நமஸ்காரம்).
11. ஸ்ரீ ஹரதத்த பஞ்சகம் பஞ்ணூர்)
12. ஸத்குரு ஸ்ரீ ஹரதத்தர் (ஆனந்தக் களிப்பு)
அரி அயன் காணு (அக்ஷரமாலிகை).

ஜபம் :

பஞ்சாக்ஷரம் (108)

ஓம் நமோ தக்ஷிணு மூர்த்தயே நம : (108)

ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய (108)

நிவேதனம், கற்பூர ஹாரத்தி

சுபம்

உ

ஓம் நம: சிவாய

"ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய"

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் நவரத்னமாலை

(தி. வி. அ.)

(ரத்னங்கள் ஒன்பது ஆனபடியால், ஒன்பது செய்யுள்கள்)

முத்து 1 தோடி

பண்ணினேர் மொழியாள் பாகத்தார் பரத்வம்
எண்ணிலாச் சான்றுகள் இயம்பியே ஸ்தாபித்த
புண்ணியா உன்னடி போற்றினல் போதுமே
அண்ணலா ரடிப்பே ரானந்தம் அடைவரே

மரகதம் 2 சங்கராபரணம்

தழல்நடுவே பழுபழுக்கக் காய்ந்தஇரும் பாஸனத்தில்
இனிதமர்ந்து
அழலுருவா யெழுந்தபர மேச்வரனே பரமென்று பலமறைகள்
மழைபோலும் பொழிந்துஸ்தா பித்தசிறு குழந்தைஹர
தத்தர் மலர்க்
கழல்களை நாம் தொழுதுசிவப் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப்
பெறுவோமே.

பவளம் 3 கீர்வாணி

சதுர்முகனும் திருமாலுங் கண்டறியா | சங்கரனே பரமென்று
தழல்நடுவே
சதுர்மறையா தாரங்கள் பலசொல்லி | சைவத்தை ஸ்தாபித்த
ஸத்குருவாம்
சதுர்வேத தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமாம் | ச்ருதிஸூக்தி மாலை
யெனும் நூலருளி
பதிபதிவாழ் கைலையினுக் கூர்முழுதும் | சேர்ப்பித்த ஹரதத்தர்
தாள் போற்றி

கோமேதகம் 4 யதுகுலகாம்போதி

நெருப்பீசர்க் கர்ப்பணமாய்ச் சிவலிங்கன் | விருப்பமுடன்
சேர்ப்பித்த சால்வைதனை
நெருப்பதனில் ஹோமத்தால் ஸமர்ப்பித்து | நீறணிவான்
திகழுருவ மிருநான்கில்
நெருப்புருவும் ஒன்ருகும் நேர்மையதை | நிருப்பித்த ஹரதத்தர்
தான்போற்றி
திருக்கைலை நாதர்திரு அடிசேர்ந்து | பிறப்பில்லாப் பேரின்பம்
பெறலாமே

வைடூர்யம் 5 கேதாரகௌளம்

மங்களமாம் சிவநாமம் உரைத்திடவே | மறையவன்மா
பாபமெல்லாம் தீர்ந்ததென
சங்கையினுல் சில ஜனங்கள் கண்காணச் | சாக்ஷியமும்
வேண்டிடவே அக்னிமகா
லிங்கமெதிர் நந்தியவர்க் கருகம்புல் | அவன்கரத்தா லுண்பித்து
அண்டமெலாம்
சங்கரன்நா மப்பெருமை புகழ்வித்த | ஸத்குருவாம் ஹரதத்தர்
வாழ்த்திடுவாம்

பத்மராகம் 6 செஞ்சுருட்டி

திருநீறே முக்தியளித் திடுமென்ற திருமறையின் வாக்குண்மை
விளங்கிடவே
இருமைந்தர் இறந்தவரைத் திருநீற்ருல் உயிர்ப்பித்து
இருவினைகள் தீர்த்தருளி
திருவருளால் வந்தவொரு வாகனத்தில் திருகைலை
சேர்ப்பித்துப் பரமேசன்
திருவடிப்பே றளித்தபர மாசார்யார் ஹரதத்தர் திருநாமம்
போற்றிடுவாம்

மாணிக்கம் 7 பைரவி

அறுகுண பூர்ணன் ஆவான் அருமறை வணக்கம் கூறி
முறையிடு மீசன் த்யானம் மூவெழு யாகங் கட்கும்
இறைபர மேசன் என்றும் மறைமொழி காயத் ரியும்
பிறையணி பவனைப் போற்றும் பெருமைகள் பலவும் சொன்ன
குருஹர தத்தா சார்யார் திருவடி தலைமேற் கொள்வாம்

வைரம் 8 ஸிம்மேந்த்ர மத்யமம்

உருகுமி ரும்புமுக் காலியில் அமர்ந்து
பரமேச் வரனே பரதெய் வமென
திருமறை மொழிகள் திடம்பட வுரைத்த
குருஹர தத்தர் திருவடி போற்றி

நீலம் 9 காம்போதி

கருப்பட்ட நாள்முதலாய்க் கற்பகத்தின் கழல்காண
ஒருப்பட்ட மனத்தோடும் உருகினவர்—நெருப்பதனில்
இருந்துசிவ பரத்வத்தை எல்லாரும் தெளியவருள்
புரிந்தஹர தத்தர்தாள் போற்றி.

நாமாவளி (கமாஸ்)

ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் நாமம் ஜகத்திலென்றும் வாழ்கவே
சிவபரத்வம் கூறிவென்ற சிறு குழந்தை வாழ்கவே.

நாமகோஷம்:

சைவ ஸ்தாபக ஸ்ரீ ஹரதத்த ஆசார்யவர்ய !—
ஜய விஜயீ பவ !
சைவஸ்தாபக ஸ்ரீ ஹரதத்த ஆசார்யவர்யாய—நமோநம:

வாழ்க சைவம் ! வெல்க சிவபரத்வம் !
வாழ்க சிவனடியார்கள் ! வாழ்க ஸ்ரீ ஹரதத்தர்
வெல்க அவர்தம் சிறந்த க்ரந்தம்.

சுருதி ஸூக்தி மாலை

சுபம். (தி. வி. அ.)

௨

சாஸ்திர ரத்ஞகரம் போலகம்
ஸ்ரீ ராமசாஸ்திரிகள் பாடிய

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யவர்யர் பஞ்சரத்னம்

(1)

ஸ்ரீமத் கம்ஸபுரே புரா ஆவிரபவத் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாஞம் குலே
யத்ரூபேண ஸுதர்சஞேப்யபிதயா விஷ்ணு: சிவாராதக: |
லோகே போதயிதும் சுருதீரித சிவோத்கர்ஷம் ஜகத் க்ஷேமக்ருத்
ஸோயம் ஸ்ரீ ஹரதத்தநாம குருராட் தன்வீத பத்ராணி ந: ||

(2)

சைவஞம் பத பாம்ஸுபி: சிசுதசோ ய: பாம்ஸு கேளிம் வ்யதாத்
ஸ்வப்னே சேச்வர தத்த பாயஸமதோ புத்த: ச யோ புக்தவான் |
யஸ்யேசோ ஹரதத்த நாம மஹிதாம் வித்யாம் ச ஸாக்ஷாத் ததௌ
ஸோயம் ஸ்ரீ ஹரதத்த நாம குருராட் தன்வீத பத்ராணி ந: ||

(3)

தப்தாய: க்ருதபீட மத்ய நிலேயோ விஷ்ஞோ: புர: சாலயே
சம்பூத்கர்ஷ மபாத்ய யுக்தி ததிபி: ஸம்ஸ்தாப்ய சைவான் வ்யதாத் ||
பித்ராதீந் சிவமந்த்ர சிந்தனபராந் ருத்ராக்ஷ பஸ் மாந்விதாத்
ஸோயம் ஸ்ரீ . . . . . பத்ராணி ந; ||

(4)

பத்யை : ய : ச்ருதி ஸூக்தி கும்பனவதீம் மாலாம் ச
ஸார்த்தை : சதை:
நிர்மாயாகில வேத தந்த்ரக கிரரம் தாத்பர்ய ஸங்க்ரா .
ஹகை : |
சேஷித்வம் நமஸோத்வரஸ்ய ச சிவஸ்யாசஷ்ட
சாந்யாந்குணன்
ஸோயம் ஸ்ரீ . . . . . பத்ராணி ந : ||

(5)

காவேர்யுத்தர தீரகே ஸூவிதிதே ஸ்ரீ சோலதேச ஸ்திதே
க்ஷேத்ரே கம்ஸபுராபிதே நிவஸத : ஸாயுஜ்ய
மக்னிசிது : |
ப்ராயான் மாகர சுக்ல பஞ்சம திதௌ யோ பக்த
பிருந்தான் வித :
ஸோயம் ஸ்ரீ ஹரதத்த நாம குருராட் தன்வீத பத்ராணி
ந : ||

பண்டிதராஜ ப்ரம்மஸ்ரீ
கை. பாலஸூப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பாடிய
ஸ்ரீ ஹரதத்த குருராஜ தசகம்

1

ஸ்ரீமத் கம்ஸபுரே ஸூதீவிலஸிதே ஸ்ரீ வைஷ்ணவாணும்
குலே
ஸ்ரீமத் காச்யபகோத்ர ஆவிரபவத் ஸ்ரீவாஸூதேவாத் மஜ :
சைவம் ஸ்தாபயிதும் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணந்யாய ஸஞ்
சாரிணை :
யஸ்ஸோயம் ஹரதத்தசைவ குருராட் தேயாத பீஷ்டானி
ந : ||

2

யஸ்மோத்தூளன ஈசநேத்ரவஹனே பஞ்சாக்ஷரீ
ஸஞ்சபே
லிங்காராதன ஏவ புத்திமபஜத் பித்ரானுசிஷ்டோபி ய : |
பக்தம் சைவசிசோர் நதேயமிதி பித்ராஞாபரோ நிர்கத :
யஸ்ஸோயம் . . . . . தேயாத பீஷ்டானி ந : ||

3

விஷ்ணுப்ரம்ம விம்ருக்யமாண பதசீர்ஷாசேஷ பூதாதிப
பித்ரா த்யக்தமிமம் பாலம் கருணயா ப்ரேக்ஷஸ்வ
ஸோமேச்வர |
இத்யார்த்தம் சிவபூஜனே க்ருததியம் ஸ்வேனைவ நாம்
ஞங்கிதம்
யஸ்ஸோயம் . . . . . தேயாத பீஷ்டானி ந : ||

4

தப்தாயஸ் த்ரிபதே மஹோபநிஷதுக்த்தோபாஸனோ
பாஸ்யதாம்
காயத்ரீ ப்ர தி பாத்யதாம் க்ரதுநம : சேஷித்வ முச்சைர்
ஜகௌ |
ஷாட்குண்யம் பரசைவ லக்ஷணமிதி ஸ்ரீவைஷ்ணவனும்
புர:
யஸ்ஸோயம் . . . . . தேயாத பீஷ்டானி ந : ||

5

பாண்ட்யாராட் சிவலிங்க பூபதி குருர் ப்ராம்மேண
மார்க்கேணஸத்
வாதூலான்வய ஸுப்ரதீக தனயாம் உத்வாஹ்ய
பேஜே ரதிம் |
புத்ரானஷ்ட ஸுசீலகன்யகவரௌ ப்ராப்யார்த்தவான்
க்ருஹய பூத்
யஸ்ஸோயம் . . . . . தேயாத பீஷ்டானி ந : ||

6

த்ருஷ்ண பீடித குக்குராய மஹதே சங்கஸ்த நீரம் ததௌ
பூபால ப்ரஹிதம் ஹுதம் ஹுதவஹே க்ஷௌமம் ததர்
சேச்வரே |
கோஹத்யா விநிமோசகம் சிவமனும் தூர்வாத நந்தீ
முகாத்
ய: ப்ரத்யாயதேஷ சைவகுருராட் தேயாதபீஷ்டானி ந : ||

7

பூபப்ரேஷித சாலி பூதவிலயோ வ்ரீஹயாத கோவாரணாத்
பத்னீ கட்கஹத ச்வ தேவ பவன ப்ராப்தி : விபூதேர்
பலாத் |
ஈசாதிஷ்டஜப : ச்வ கோ ஹனனயோ : ஏகாந்த
நிர் ஹாரக :
ஏவம் ய : ஸமதர்சயத் புவி ந்ருணாம் தேயாத
பீஷ்டானி ந : ||

8

காவேரீ ஸிகதாஸு லிங்கமதிக்ருத் சண்டாள பாதாச்ரித :
ஸப்த க்ஷேத்ர பதாதி சோள ந்ருபதே : கைலாஸ ஸம்ப்ரா
பக : |
அக்னீசஸ்ய ரதோத்ஸவே ஸுதகணே யஸ்யானு
பாவாதலம்
காரான் ப்ராப ஸுகோஷ்பதரத் சிவகுருர் தேயாதபீஷ்
டானி ந : ||

9

புஷ்யே லிங்க ஸமீக்ஷணம் ஹ்யகஹரம் பஞ்சாக்ஷரோ
மந்த்ரராட் :
மார்க்கே பந்துருமாபதி ; ருணஹரோ ஜன்மாந்தரே
ஹ்யாத்ம பூ : |
பங்கும் ப்ராபயதே ஸதாசிவபதம் கங்காதரம் பக்திரித்
யாத்யம்
ய : ப்ரகடீசகார குருராட் தேயாத பீஷ்டானி ந : ||

10

ஸப்தஸ்தான ஸு யாத்ரிக : ப்ரதிதினம் சாக்னீசஸம்
ஸேவக :
ஸர்வைர் க்ராமஜனை : விமானவர மாருஹ்ய கைலாஸகம் |
சுண்டா தண்ட ஸமுத்த்ருதாம் ப்ரதிதினம்
ஸம்மோதகாராதிகாம்
ப்ராப்தாம் பூர்வமபச்யத் ஏஷ குரு ராட் தேயாத
பீஷ்டானி ந : ||

11

கை. பா. சி. ரசிதமேதத் தசகம் குருராஜ வர்யஸ்ய |
தசமீன் தசாம் வ்யபோஹேத் ஸௌக்யம் தத்யாத் ப்ர
வக்த்ருணும் ||

12

தசஸூக்தி குஸுமமாலா ச்ருதிஸூக்தி மாலா விவரணு
வஸரே |
அர்ப்பிதா குரு சரணயோ: ஜீயாத் அம்லான கந்தபத்
ராட்யா ||

ஞானபாஸ்கர—பணையூர்

ஸ்ரீ நாராயணசாஸ்திரிகள் பாடிய

ஸ்ரீ ஹரதத்த பஞ்சகம்

வைஷ்ணவாம் ச ஸமுத்பூதம் சிவபக்தி ப்ரகாசகம் |
ஹரதத்தம் குருச்ரேஷ்டம் நமாமி சுருதி பாரகம் || (1)

ஆயஸே தப்த பீடே ஸந்நிஷண்ணோ யஸ்து ஸத்குரு: |
பாரம்யம் பரமேசஸ்யாவேதயாமாஸ ஸஜ்ஜனன் || (2)

ராக்ஞாப்ரேஷித கௌசேயம் யேனுக்னௌ
ஹூதமுத்பபௌ |
அக்னீச்வர மகாலிங்கே பக்தை: ப்ரேக்ஷித
முஜ்ஜ்வலம் || (3)

பாஷண்ட வைஷ்ணவாந் ஸர்வாந் கண்டயித்வா ச
சாஸ்த்ரத: |
ஸ்வமதம் சிவபாரம்யம் யோ போத யதனுத்தம: || (4)

சோளஸ்தே கஞ்சனூர் க்ராமே ஹ்யவ தார்ய மஹான்பர:
ஆசுதோஷிண மாராத்ய ப்ராப்தவான் பரமம் பதம் (5)

உதந்தம் ஹரதத்தஸ்ய நாராயண நிவேதிதம் |
படித்வா லபதே காமான் அந்தே சிவபதம் த்ருவம் || (6)

௨

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் 24 காரணங்கள் சொல்லி சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்தருளிய

பஞ்சரத்ன சுலோகங்கள்

குறிப்பு: காயத்ரீ மந்த்ரத்தில் 24 அக்ஷரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன, காயத்ரீ வல்லபத்வாத் என்று ஆரம்பிக்கும் இந்த பஞ்சரத்ன சுலோகங்களில் 24 காரணங்கள் சொல்லி, சிவோத் கர்ஷம் பாடியிருக்கிறார்.

(1)

காயத்ரீ வல்லபத்வாத் தசரததனய ஸ்தாபிதாராதி தத்வாத்
சௌரே : கைலாஸ யாத்ரா வ்ரத முதிததயா அபீஷ்ட
ஸந்தான தானாத் |
நேத்ரேண ஸ்வேன ஸாகம் தசசத கமலை : விஷ்ணுனா
பூஜிதத்வாத்
தஸ்மை சக்ர ப்ரதானாதபி ச பசுபதி : ஸர்வதேவ
ப்ரக்ருஷ்ட : ||

(2)

கந்தர்ப்ப த்வம்ஸகத்வாத் கரள கபளனாத் காலகர்வா
பஹத்வாத்
தைதேயாவாஸபூத த்ரிபுர விதலனாத் தக்ஷயாகே
ஜயித்வாத் |
பார்த்தஸ்ய ஸ்வாஸ்த்ர தானாத் நரஹரிவிஜயாத்
மாதவே ஸ்த்ரீசரீரே
சாஸ்துஸ் ஸம்பாத கத்வாதபி ச பசுபதி : ஸர்வதேவ
ப்ரக்ருஷ்ட : ||

(3)

வாராணஸ்யாம் ச பாராசரி நியமிபுஜ ஸ்தம்பனாத் ப்ராக்
புராணாம்
ப்ரத்வம்ஸே கேசவேன ச்ரித வ்ருஷவபுஷா தாரித
க்ஷ்மாத லத்வாத் |
அஸ்தோகைர் ப்ரம்ம சீர்ஷை : அனிசகல க்ருதாலங்க்ரியா
பூஷிதத்வாத் |
தானாத் ப்ரக்ஞான முக்த்யோரபி ச பசுபதி : ஸர்வதேவ
ப்ரக்ருஷ்ட : ||

(4)

பூமௌ லோகைரனேகை: ஸதத விரசிதாராதிதத்வாத்
அமீஷாம்
அஷ்டைச்வர்ய ப்ரதானுத் தசவித வபுஷா கேசவேனுச்ரி
தத்வாத் |
ஹம்ஸ க்ரோடாங்க தாரி த்ருஹிண முரஹரான் விஷ்ட
சீர்ஷாங்க்ரிகத்வாத்
ஜன்மத்வம்ஸாத் யபாவாதபி ச பசுபதி: ஸர்வதேவ
ப்ரக்ருஷ்ட: ||

(5)

வைசிஷ்ட்யே யோனி பீடாயித முராரிபுச்லிஷ்ட பாவேன
சம்போ:
ஸஸ்த்ரீ கார்த்த ப்ரதீகாயித ஹரிவபுஷா ஆலிங்க
தத்வேன யத்வா |
அப்ராதான்யாத் விசிஷ்டாத்வய ஸமதிகமே தானவாரு
மராதே:
சம்போருத்க்ருஷ்ட பாவாதபி ச பசுபதி: ஸர்வதேவ
ப்ரக்ருஷ்ட: ||

இந்த பஞ்சரத்ன சுலோகங்களுக்கு
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரராகிய மாதவ சிவஞானஸ்வாமிகள்
அருளிச்செய்த பஞ்சரத்ன மொழி பெயர்ப்பு
ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதல் ஸூத்ரம் இரண்டாவது

அதிகரண வுரை.

உயர் காயத்திரிக் குரிய பொருளாதலிற்
றசரதன் மதலைத் தாபித் தேத்தலிற்
கண்ணன் கயிலையி னண்ணி நின்றிரப்பப்
புகழ்ச்சி யினமைந்த மகப் பேறுதவலிற்

றனுது விழியுட ளுெராயி ரங்கமலப்
புது மலர் கொண்டரி பூசனை யாற்றலி
ஞங்கவர்க் கிரங்கி யாழி யீந் தருடலி
னேங்கணைக் கிழவனை யழல்விருந் தாக்கலி

னமைப் பருங் கடுவிட மமுது செய்திடிதலிற்
றென்றிசைத் தலைவனைச் செகுத்துயிர் பருகலி
னவுணர் முப்புற மழியவில் வாங்கலிற்
றக்கன் வேள்வி தகர்த்தருள் செய்தலின்

தனஞ்சயன் தனக்குத் தன்படை வழங்கலின்
மானுட மடங்கலை வலிதபக் கோறலின்
மாயோன் மகடூஉ வாகிய காலைத்
தடமுலை திளைத்துச் சாத்தனைத் தருதலின்

கங்கைசூழ் கிடந்த காசிமால் வரைப்பிற்
பொய்புகல் வியாதன் கைதம் பித்தலின்
முப்புற மிறுப்புழி முகுந்தப் புத்தேள்
மால்விடையாகி ஞாலமொடு தாங்கலி

னயன் சிரமாலை யளவில வணிதலின்
ஞானமும் வீடும் பேணினற் குதவலின்
ஞழ்கடல் வரைப்பி ளுன்றோ ரனேக
ரன்புமீ தூர வருச்சனை யாற்றலி

ளுன்கிரு செல்வமு மாங்கவர்க் கருடலி
னையிரு பிறப்பினு மரியருச் சித்தலி
னிருவரு மன்னமு மேனமு மாகி
யடிமுடி தேட வழற் பிழம்பாகலிற்

பிறப்பிறப் பாதி யுயிர்க்குண மின்மையிற்
பசுபதிப் பெயரிய தனிமுதற் கடவு
ளும்பர்க ளெவர்க்கு முயர்ந்தோ
னென்பது தெளிக வியல்புணர்ந் தோரே

குறிப்பு : பஞ்சரத்ன சுலோகங்களில், முதல் நான்கு சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்ட 22 காரணங்கள் தான் இந்த மொழி பெயர்ப்பில் அமைந்திருக்கின்றன. ஐந்தாவது சுலோகத்திலுள்ள இரண்டு காரணங்களையும் பெரியோர்களிடம் நேரில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பது ஸ்ரீ சிவஞான ஸ்வாமிகளின் அபிப்பிராயம். (தி. வி. அ.)

மேற்படி 22 காரணங்களின் விவரம்

(1) காயத்ரீ மந்த்ர ப்ரதிபாத்யன் பரமேச்வரன்.

(2) தசரத புத்ரனுன ஸ்ரீராமர் (விஷ்ணுவின் அவதாரம்) ராவணனைக் கொன்ற ஹத்தி தோஷம் போவதற்காக ராமேச்வரத்தில் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜை செய்தார்.

(3) விஷ்ணுவின் அவதாரமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பரமேச்வரனைக் குறித்துத் தவம் செய்து புத்ரபாக்யம் பெற்றுர்.

(4) ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவே நித்தம் ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் ஈச்வரனை அர்ச்சித்துப் பூஜை செய்துவர, ஒரு நாள் ஈசனருளால் ஒன்று குறைய (மறைய) தன் கண் மலரை எடுத்து அர்ச்சித்து பூஜையை முடித்தார்.

(5) அப்படி பூஜை செய்த விஷ்ணுவிற்குப் பரமேச்வரன் தர்சனம் கொடுத்து புண்டரீகாக்ஷன் என்ற பெயரைக் கொடுத்து, அவர் வேண்டினப்ரகாரம் சத்ரு ஸம்ஹாரம் செய்யும் சக்ராயுதமும் கொடுத்தருளினுர்.

(6) மன்மதனை எரித்தார். (பிறகு பிழைத்து எழுந்திருக்கவும் செய்தார்.)

(7) ஆலகால விஷத்தை ஏற்று விஷ்ணுப்ரம்மாதிகளையும், இதர தேவதைகளையும், ஸகல ஜீவராசிகளையும் ரக்ஷித்தார்.

(8) காலனை உதைத்து அவன் கர்வத்தையடக்கினுர். (பிறகு ஈச்வரனே காலனை உயிர்ப்பித்தார்).

(9) பசுக்களான விஷ்ணு ப்ரம்மாதிகளால் செய்ய முடியாத த்ரிபுரஸம்ஹாரம் கேவலம் ஸங்கல்பத்தினுல்—நினைத்த மாத்ரம் செய்தார்.

(10) வீரபத்ரராகத் தோன்றி தக்ஷயாகத்தை யழித்து அதில் ஸம்பந்தப்பட்ட விஷ்ணு முதலானவர்களை தண்டித்தார்.

(11) பார்த்தனுக்குப் பாசுபதாஸ்த்ரம் அருளினுர்.

(12) சரபாவதாரம் எடுத்து ந்ருஸிம்மத்தை ஒடுக்கினுர்.

(13) ஸ்த்ரீ ரூபமெடுத்த விஷ்ணுவின் கர்ப்பத்தில் சாஸ்தா பிறக்கும்படி செய்தார்.

(14) காசியில் விச்வேசர் ஸந்நிதியில் கோவிந்தனைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தெய்வம் இல்லை யென்று கைகளைத் தூக்கி அழுத்தமாகச் சொல்லத் துணிந்த வ்யாஸரின் கைகளும் நாக்கும் ஸ்தம்பித்தன. (நந்திகேசரின் ஹுங்காரத்தினால்)

(15) த்ரிபுர ஸம்ஹாரத்துக்குமுன் பூமியான ரதத்தில் ஈச்வரன் ஆரோஹணிப்பவர் போல் ஒரு காலை வைக்க, ரதம் தவிடு பொடியானபோது—வ்ருஷப ரூபமாக ஈச்வரனைத் தாங்க முயன்ற விஷ்ணுவிற்குத் தன்னைத் தாங்கி நிற்கும் சக்தி யருளி, விஷ்ணுவின் வேண்டுகோளின்படி அவர் ரிஷப ரூபத்தையும் தனக்கு உகந்த வாகனமாக ஏற்றுக் கொண்டு அனுக்ரஹித்தார்.

(16) அளவில்லாத ப்ரம்மாவின் சிரஸ்களை மாலையாகத் தரித்திருக்கிறார்.

(17) ஞானத்தையும், முக்தியையும் கொடுப்பவர் பரமேச்வரனே.

(18) எல்லோரும் பரமேச்வரனைப் பூஜித்திருக்கிறார்கள்; அவர் யாரையும் பூஜித்ததில்லை.

(19) எல்லாருக்கும் அஷ்டைச்வர்யங்களையும், பதவிகளையும் நல்கினவர் பரமேச்வரன் தான்.

(20) பத்து அவதாரங்களிலும், விஷ்ணு ஈச்வரனைப் பூஜித்திருக்கிறார்.

(21) ப்ரம்மவிஷ்ணுக்கள் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் முடியையும், திருவடிகளையும் தேடிக்காண முடியாமல் எய்த்தார்கள்.

(22) பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவர் பரமேச்வரன் ஒருவரே. சுலோகத்தில் ஜன்மத்வம்ஸாதி யென்றும், மொழிபெயர்ப்பில் பிறப்பு இறப்பாதி யென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது காண்க. அதாவது ஜனனாதி மாறுதல்கள் ஆறு. பிறத்தல், வ்ருத்தியாதல், பரிணாம மடைதல், குறைதல், அழிதல், இறத்தல். உயிர்களுக்குள்ள இந்த ஆறு விகாரங்களும் பரமேச்வரனுக்கு இல்லை.

23, 24 — — —

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பாடிய சிவபர சுலோகங்கள்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் சிவரஹஸ்யம் ஒன்பதாவது அம்சத்தில் 73 சுலோகங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் காணப்படும் சிவபரத்வ சுலோகங்கள்.

(1)

மகாதேவோ தேவ : ச்ருதிசிகர மௌளிஸ்த வசனை :
ததான்யே விஷ்ண்வாத்யா விதிஹரி ஹரேந்த்ரா நலயமா : |
மகாதேவாஜ்ஜாதா : ச்ருணுத வர ஸோமேன ஜனிதா
அதோ வேதைர் வேத்யோ பவதி சிவ ஏக : சிவகர : ||

(2)

மகாணு மே வாயம் ப்ரபுரகில விச்வாதிக ஹரோ
மகர்ஷிர் வேதாதௌ ஸ்வர ஜனித தார : பரசிவ : |
யதோ ப்ரம்மேந்த்ராத்யா ஹரி ரவிமுகா ருத்ர நிவஹா :
ப்ரஸூதா த்யேயோயம் ச்ருதி சிகர வாச்யை : பரசிவ : ||

(3)

ருதம் ஸத்யம் தேவ : புருஷபரமோ பூதஹ்ருதயோ
நதோந்தாணும் சேஷீ ச்ருதிவர மஹா ருத்ர வசஸா |
ரவேரந்தர்த்யேயோ பவதி ஸ ஹி பர்க்கேன வசஸா
த்விஜைர் காயத்ரியாம் து ப்ரதிபதமுபாஸ்ய : பரசிவ : ||

(4)

யதோ வாச : சம்போர் பவதி ச நிவ்ருத்தா : ச மனஸா
மஹானந்தம் யஸ்மாத் பவதி ஜனதாஸ்வேவ நிபுணம் |
ஜகத் யஸ்மாத்ஜாதம் ப்ரபவதி மஹேசேன ஜனிதம்
அதோந்தே யஸ்மிந் தத் பவதி ச விலீனம் பரசிவே ||

(5)

த்விஜாணும் ஜாபாலச்ருதி சிகரவாக்யை : ச விஹிதோ
மஹாத்ரை வித்யோக்த ச்ருதி கதித வர்ணச்ரமவிதி : |
சிவஸ்யார்ச்சா லிங்கே ச்ருதி கதித பஸ்மாக்ஷ வித்ருதி :
ஜபோ ருத்ராத்யாய ச்ருதி கதித பஞ்சாக்ஷர மனோ : ||

(6)

விஷ்ணுப்ரம்மா நலேந்த்ரா முனி ந்ருபதிஜா யஸ்ய லிங்கார்ச்சனாத்வை
ஸம்ப்ராப்தா : பதவீம் ஸதைவ முதிதாஸ்தே கர்ம தேவாஜனா : |
எதத் ஸத்ய மஹோ த்ரிஸத்ய மதுநா வச்மீத மக்னீசிது :
ஸாந்நித்யே நிவஸாமி சீதளமகாபத்மேவ தப்தாயஸே ||

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மழுபீடத்திலமர்ந்து, பரப்ரம்மமான
பரமேச்வரனை ஸ்தோத்ரம் செய்த

பரப்ரம்ம தச சுலோகீ

(1)

ஸாம்போ ந : குலதைவதம் பசுபதே! ஸாம்ப! த்வதீயா வயம்
ஸாம்பம் ஸ்தௌமி, ஸுரா ஸுரோரக கணா : ஸாம்பேன ஸந்தாரிதா :
ஸாம்பாயாஸ்து நமோ மயா விரசிதம் ஸாம்பாத் பரம் நோ பஜே
ஸாம்பஸ்ய அனுசரோஸ் ம்யஹம் மம ரதி : ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

பார்வதியுடன் கூடிய பரமேச்வரன்தான் எங்கள் குல தெய்வம். ஹே பசுபதியே, ஸாம்ப! ஸாம்ப பரமேச்வரனை வணங்குகிறேன். தேவர்கள், அஸுரர்கள், ஸகல ஜீவராசிகளும் பரமேச்வரனால் ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றப்படுகிறார்கள். என்னால் செய்யப்படும் நமஸ்காரங்கள் - பரமேச்வரனுக்கே ஆகட்டும். பரமேச்வரனைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தெய்வம் இல்லை. ஆகவே பரமேச்வரனை விட்டு இதர தேவதையை வணங்கமாட்டேன். நான் பரமேச்வரனுடை கிங்கரன், அடியவன்; என்னுடைய மனம் பரப்ரம்மமாகிய பரமேச்வர த்யானத்திலே எப்பொழுதும் இன்புற்று இருக்க வேண்டும்.

இந்த வணக்க சுலோகத்தில் ஸாம்ப என்ற பதம் எட்டு வேற்றுமைகளிலும் திகழ்வதைக் காண்க. (1) ஸாம்ப : (2) ஸாம்பம் (3) ஸாம்பேன (4) ஸாம்பாய (5) ஸாம்பாத் (6) ஸாம்பஸ்ய (7) ஸாம்பே பரப்ரம்மணி (8) ஸாம்ப

(2)

விஷ்ணவாத்யா : ச புரத்ரயம் ஸுரகணா : ஜேதும் ந சக்தா : ஸ்வயம்
யம் சம்பும் ப்ரணதா வயம்து பசவ : அஸ்மாகம் த்வமேவேச்வர : |
தேனாஸ்மின் சரணாகதான் பசுபதே பாஹீத்யவோசம் த்ருதம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேன ரமதாம் ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

விஷ்ணுவாதி தேவதைக் கூட்டங்கள் ஸ்வயம் தாங்களாக த்ரிபுரஸம் ஹாரம் செய்யச் சக்தியிலராக, எந்த பரமேச்வரனைச் சரணமடைந்து போற்றி "நாங்கள் கேவலம் பசுக்கள் ; தாங்கள் தாம் எங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரர், பசுபதி. உங்களைச் சரண மடைந்த பசுக்களான எங்களைப் பசுபதியான தாங்கள் சீக்கிரம் ரக்ஷிக்கவேண்டு"மென்று வேண்ட, எந்த பரமேச்வரன் ஒரு க்ஷணத்தில் ஸங்கல்ப்பத்தினல், த்ரிபுர ஸம்ஹாம் செய்து விஷ்ணு ப்ரம்மாதிகளைக் காப்பாற்றினரோ, அந்த பரப்ரம்ம மாகிய பரமேச்வரனிடத்தில் (அவர் திருவடிகளில்) என் மனம் லயித்து சிவனந்த வெள்ளத்தில் திளைத்து இருக்கட்டும்.

(3)

யஸ்யேஷு கமலேக்ஷண : பசுபதே : அப்ஜோத்பவஸ் ஸாரதி:
யஸ்ய ஜ்யாபணினு மிஞே ரதபதே யஸ்யேந்து ஸூர்யா
வுபௌ |
மேருர் யஸ்ய சராஸனம் ரதவரோ பூமிஸ்து யஸ்யா பவத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

விஷ்ணு ப்ரமாதிகள் பரமேச்வரனைத் த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்து தங்களைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டியபோது, தாங்களும் தங்களாலான உதவியைச் செய்வதாக நினைத்து பூமி ரதமாக வும், சூர்ய சந்திரர்கள் சக்ரங்களாகவும், பிரம்மா ஸாரதியாகவும் வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், மேரு வில்லாகவும், ஆதிசேஷன் நாணகவும், விஷ்ணு பாணமாகவும் - அமைந்து, ஈச்வரனை ரதத்தில் ஆரோஹணம் செய்து த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்யும்படி வேண்டினர்கள் ஈச்வரன் அவர்களுடைய அக்ஞானத்தைப் போக்கத் திருவுளம் கொண்டு, ரதத்தில் ஆரோஹணிப்பவர் போல, ஒரு காலைவைத்தார். ரதம் தவிடுபொடி ஆயிற்று. தேவதைகளின் அஞ்ஞானம் ஒருவாறு (அந்தஸமயம்) நீங்கிற்று பிறகு ஈச்வரன் சங்கல்ப்பத்தால் நினைத்தமாத்திரத்தில் த்ரிபுரங் கள் எரிந்தன. அப்பேர்ப்பட்ட, பரப்ரம்மமாகிய ஸாம்ப பரமேச் வரன் திருவடிகளில், என் மனம் லயித்து இன்புற்று இருக் கட்டும்.

(4)

யத்பக்தோ ப்ருகுரிந்திராபதிமஹோ சாபஸ்ய லக்ஷ்யம் ப்ருசம்
க்ருத்வா ஸ்வாம் தயிதாம் ம்ருதாம் ஸ்வமனுபி : சைவைர
யுங்க்தாஸூபி : |
யம் தாராதிப சூடமாகம சிரோ விச்வாதிகம் காயதே
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

ஒரு ஸமயம் ப்ருகுமுனிவர் வெளியில் போயிருந்தபோது விஷ்ணு தன் சக்ராயுதத்தை ஏவி அவர் பத்னியின் சிரஸை அறுத்துத் தள்ளினர். தத்ஸமயம் ஆச்ரமம் திரும்பின ப்ருகு மகர்ஷி எந்த பரமேச்வரனை வேண்டி சபதம் செய்து, விஷ்ணுவை சபித்தாரோ, சந்திர சேகரரான எந்தப் பெருமானை வேதங்களும் ஆகமங்களும் விச்வாதிகராகப் போற்றுகின்றனவோ அந்த ஸாம்ப பரமேச்வரனிடத்தில் என் மனம் ரமித்து இன்பமடையட்டும்.

விச்வாதிகோ ருத்ரோ மகர்ஷி : என்பது வேதம். ப்ருகு வாக்கு " பரமேச்வரனைக் காட்டிலும் நான் வேறு தெய்வத்தை வணங்கினதில்லை என்பது ஸத்யமானல், அந்த ஸத்ய பலத்தால் நான் உன்னை சபிக்கிறேன். வெறுக்கத்தக்க பல ஜன்மங்கள் எடுப்பாயாக. (பவிஷ்யோத்தர புராணம்).

ப்ருகு பரமேச்வரனைப் போற்றி பஞ்சாக்ஷரம் ஜபித்து இறந்த தன் மனைவியை எழுப்பி விட்டார்.

ப்ருகு முனியின் சாபம் உத்தர ராமாயணத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(5)

கோவிந்தாதிகம் ந தைவதமிதி ப்ரோச்சார்ய ஹஸ்தா
வுபௌ
உத்ருத்யாத சிவஸ்ய ஸந்நிதி கதோ வ்யாஸோ முனீனும்
புர : |
யஸ்ய ஸ்தம்பித பாணி ரானதிக்ருதா நந்தீச்வரேண பவத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

காசிவிச்வேசர் ஸந்நிதியில், பலமுனிவர்களுக்கு எதிரில் இருகைகளையும் உயரத்தூக்கி, வ்யாஸர் (விஷ்ணுவை ஸ்மரித்த வண்ணம்) கோவிந்தனைக்காட்டிலும் மேலான தெய்வம், இல்லை என்று அறைகூவ ஆரம்பித்த ஸமயம், நந்திகேசர் கடும்கோபங்கொண்டு, ஒரு ஹுங்காரம் செய்த மாத்திரத்தில், வ்யாஸரின் கைகளும் (நாக்கும்) ஸ்தம்பித்துப்போயின, எந்தப் பரமேச்வரனுடைய அருளால், நந்திகேசர் வ்யாஸரை தண்டித்தாரோ, அந்த ஸாம்ப பரமேச்வரனிடத்தில் என்மனம் இன்புற்று இருக்கட்டும்.

பிறகு விஷ்ணுவே அந்தவிடத்தில்தோன்றி—வ்யாஸருக்குப் புத்திசொல்ல, வ்யாஸரும் நந்திகேசரைப் பலவாறு துதித்து விடுதலையடைந்தார்.

ஜனங்களுககு நல்ல புத்திவரவேண்டுமென்று நந்திகேசர் ஒரு சாபம் கொடுக்கிறார். வ்யாஸர் எந்த இடத்தில் நின்று அபத்தம் பேசத்துணிந்தாரோ அந்த இடத்தில் ப்ராண வ்யோகமாகும் ஜீவர்கள் மறுஜன்மத்தில் கழுதையாகப் பிறக்கக்கடவர் என்பதாக.

(6)

விஷ்ணுஸ்தாவர ஜங்கமாத்மக ஜகத்ஸ்வாமீ விரிஞ் சாதிகோ
யத்பக்தேனஸஹ ஸுரேச்வராரிபுர் யுத்தம் ததீசேனஸஹ |
க்ருத்வா சீக்ரமஹோ த்விஜாத் அபஜயம் தஸ்மாத்கதோ பூத் ப்ருசம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . ஸாம்பே பர ப்ரம்மணி ||

ததீசி மகரிஷி மகாசிவபக்தர்; பரமேச்வரன் அனுக்ர ஹத்தால் வஜ்ர சரீரம் பெற்றவர், ஒரு ஸமயம் விஷ்ணு அவருடன் யுத்தம் செய்து, தன் சக்ராயுதத்தை ப்ரயோகம் பண்ணுகிறார். சக்ராயுதம் மகரிஷியை ஒன்றும் செய்யமுடி வில்லை. தன் சக்தியையும் இழந்தது. விஷ்ணு தன் மாயை யால் மற்றுமொரு விஷ்ணுவை உண்டாக்கினார். ததீசி மகரிஷி தன் கால்விரலை ஆட்டி 1000 விஷ்ணுக்களை உண்டாக்கினார், இவ்விதம் விஷ்ணு அபஜயப்பட்டு, கடைசியாக அவரிடம் மன்னிப்புகேட்டுக்கொண்டார். ஆக, எந்த பரமேச்வரனு டைய அனுக்ரபலத்தைக்கொண்ட ததீசி மகரிஷியுடன் யுத்தம் செய்து விஷ்ணுவானவர் அபஜயமடைந்தாரோ, அந்த ஸாம்ப பரமேச்வரனுடைய திருவடிகளில் என் மனது நிலைத்து இன் புற்று இருக்கட்டும்.

(7)

காதீனும் ச பயங்கர : ஸ்வமஹஸாக்ருரை : ச க்ருத் யைர் ப்ருசம்
கோபாந்தோ ஜிததானவோ நரஹரி : யஸ்யாம் ச பூதேன ஸ : |
லோகேச : சரபேண சிக்ஷிதமதோபூத் லீலயா அர்த்த க்ஷணாத்
தஸ்மின் மே . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

எந்த பரமேச்வரன் சரபரூபமெடுத்து, மகாவிஷ்ணுவின் ந்ருஸிம்ஹரூபத்தை தண்டித்து, அடக்கி ஒடுக்கினாரோ, அந்த ஸாம்ப பரமேச்வரன் திருவடிகளில் என்மனம் லயித்து நித்யானந்தத்தை யனுபவிக்கட்டும்.

8

விஷ்வக்ஸேன மபீந்திராபதி ஸமம் தம் ரக்தபிக்ஷாச் சலாத்
ஸம்ஹ்ருத்யாத ஸபைரவ ; சசிதரேர யஸ்யாம் ச பூதோ
ஜட |
ப்ரம்மாத்யாமர சிக்ஷகஸ்ய பலிஞோ விஷ்ஞோர்
மதஞ்சாஹரத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

பைரவர் ரக்தபிக்ஷை வாங்கி வரும்போது வைகுண்டத்தின் முதல் வாயிலில் காவலிருந்த விஷ்வக்ஸேனன், பைரவரைத்தடுக்க, பைரவர் அவனுடைய மார்பைத் த்ரிசூலத்திஞல் பிளந்து, ரத்தத்தைத் தன் கையிலிருந்த பிரம்ம கபாலத்தில் ஏந்திஞர். (பிறகு உள்ளே சென்று விஷ்ணுவிடமும் ரத்த பிக்ஷை வாங்கிஞர்.) அந்த பரமேச்வரனிடத்தில் என்மனம் லயித்து ஆனந்தம் அனுபவிக்கட்டும்.

(9)

யேன பாதிதமங்கஜாங்கபஸிதம் திவ்யாங்காரகைஸ்ஸமம்
யேனஸ்வீக்ருதமப்ஜஸம்பவ சிரஸ்ஸௌவர்ண பாத்ரைஸ்
ஸமம் |
யேஞங்கீக்ருத மச்யுதஸ்யநயனம் பூஜாரவிந்தைஸ் ஸமம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

விஷ்ணுவின் புத்ரஞன மன்மதனை நெற்றிக்கண் ஒரு பொறியால் க்ஷணத்தில் எரித்து சாம்பராக்கினவரும், பிரம்மாவின் ஐந்தில் ஒருதலையைப் புஷ்பம் கொய்வதுபோல் கிள்ளி அந்த தலையோட்டையே. பிக்ஷாபாத்திரமாகக் கொண்டவரும், விஷ்ணுவின் கண்மலர் ஒன்றைக் தாமரைமலராக ஏற்று அருளியவருமான, அந்த ஸாம்பபரமேச்வரனிடத்தில் என் மனது லயித்து இன்பம் அனுபவிக்கட்டும்.

(10)

விஷ்ணுப்ரம்ம ஸுராதிபப்ரப்ருதய : ஸர்வேபி தேவா
ப்ருசம்
ஸம்பூதாத்ஜலதே : விஷாத் பரிபவம் ப்ராப்தாய
மேத்யேச்வரம் |
ஸ்வஸ்ஸ்தான நியோஜிதா : கதசுச : ஸ்வஸ்தா பபூவுர்
த்ருடா :
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் . . . ஸாம்பே பரப்ரம்மணி ||

அமிர்தம் கடைந்த காலத்து முதலில் வந்த ஹாலாஹல விஷத்தை எவர் ஏற்று, விஷ்ணு ப்ரம்மாதிகளேயும் ஸகல ஜீவராசிகளேயும் ரக்ஷித்து அவரவர் ஸ்தானத்தில் ஸ்வஸ்தமாக இருக்கும்படி அனுக்ரஹித்தாரோ — அந்த ஸாம்பரமேச்வரன் திருவடிகளில், என் மனம் நிலேத்து நித்யானந்தத்தை யனுபவிக்கட்டும்.

(11)

ஸ்ருஷ்ட்வா ய: த்ரிகுணன் விதாத்ரு மதுபிச்சூலா
யுதேபய: சிவோ
தத்வை தானததான் க்ருஹீதும் அனயோ: சக்த்யா
புனர்ஹீனயோ: |
தாப்யாம் ஸாகமஹோ குணத்ரய ப்ருதே ருத்ராய ஸாம்யம்
ததௌ
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேன ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரம்மணி ||

பரமேச்வரன் (உலகபரிபாலனார்த்தம்) ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமதம் என்று மூன்று குணங்களே ஸ்ருஷ்டித்து, விஷ்ணு, ப்ரம்மா, ருத்ரன் மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் முறையே கொடுக்க, விஷ்ணுவும், ப்ரம்மாவும் ஸத்வகுணத்தையும் ராஜஸ குணத்தையும் வகிக்கச் சக்தியில்லாராக விருந்தார்கள். ருத்ர மூர்த்தியோ, தாப்யாம் ஸாகம்—அந்த இரண்டு குணங்களுடன் கூடத் தாமத குணத்தையும் ஆக மூன்று குணங்களேயும் வகித்தார்.

[தாப்யாம் ஸாகம் குணத்ரயம் — நேத்ரேண ஸாகம் தசசதகமலே: - என்றவாறு - அந்வயம் அர்த்தம்—].

ஈச்வரன் ருத்ர மூர்த்திக்குத் தன் ஸாம்யத்தைக் கொடுத்து அருளினர். . அந்த ஸாம்ப பரமேச்வரனுடைய திருவடிகளில் என் மனம் லயித்து இன்பம அனுபவிக்கட்டும்.

பின்னர் ஈச்வரன் உலக பரிபாலனர்த்தம் விஷ்ணுவிற்கு ஸத்வ குணத்தையும், ப்ரம்மாவிற்கு ராஜஸ குணத்தையும் வகிக்கும் சக்தி யனுக்ரஹித்தார்.

மல்லாதி தக்ஷிணாமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் பாடிய ஸ்ரீ ஹரதத்தர்

(கட்டிய சுலோகங்கள்)

(1)

பசுபதி பரதந்த்ரோத் தாரணா யைவ நூநம்
ப்ருகு முனி க்ருதசாபாத் லப்தமானுஷ்ய பாவ : |
ஹரி ரிதி புதவர்யா : யம் வதந்தி ப்ரமாணை :
ஸ ஜயதி ஹரதத்தா சார்யவர்யோ மகாத்மா ||

(2)

கடமுனி தநயாயா : பாவனே தீர்த்த ஸங்காத்
அனலவிநுத சம்போ : சோபிதே லிங்கமூர்த்யா |
ஸமஜனி நகரே ய : கம்ஸ நாம்னி ப்ரஸித்தே
ஸ ஜயதி ஹரதத்தா சார்ய வர்யோ மகாத்மா ||

(3)

பரசிவ வரமூர்த்தி த்யான நிஷ்டாந்தரங்க :
பரசிவ சுபநாமோச் சாரணே ஸக்த ஜிஹ்வ : |
பரசிவ மததத்வ ஸ்தாபனே பத்ததீக்ஷ :
ஸ ஜயதி ஹரதத்தா சார்யவர்யோ மகாத்மா ||

(4)

பரசிவ சுபலீலா ஸாகரே மக்ன சித்த :
பரசிவமய புத்யா லோகிதாசேஷலோக : |
பரசிவ பதஸேவா கர்மபி : ய : ப்ரஜுஷ்ட :
ஸ ஜயதி ஹரதத்தா சார்யவர்யோ மகாத்மா ||

(5)

நிகம சிரஸி ஸம்ஸ்த்த : சம்புரேவ ப்ரக்ருஷ்ட :
இதி ஹரிபுரதோ ய : தப்த பீடஸ்திதஸ் ஸந் |
சுருதி வசனஸு மாலா க்ரந்தமூலம் பபாஷே
ஸ ஜயதி ஹரதத்தா சார்யவர்யோ மகாத்மா ||

(6)

இஹபர ஸுகத ஸ்ரீ காம கோடீ குரூணாம்
சரண கமல ரேணு த்யான சித்தேன க்லுப்தா |
குருவர ஹரதத்தாசார்ய வக்ஷ : ப்ரதேசே
விலஸது ஸததம் ஸ்ரீ மாலினீ வ்ருத்த மாலா ||

மல்லாதி ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் பாடிய

ஸ்ரீ ஹரதத்த மகாமந்த்ர ச்லோகங்கள்

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யவர்ய மஹிம்ன ஸ்தவ:

|| ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய ||

குறிப்பு : (1) மகாமந்த்ரத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திலும் ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஆரம்பமாவது காண்க.

(2) ஒவ்வொரு ச்லோகத்தையும் சொல்லி ஸ்ரீஹர தத்தரை த்யானித்து ஒரு ஸாஷ்டாங்க நமஸ் காரம் செய்வது முறை. (தி. வி. அ.)

(1)

ஓங்கார வேத்ய விபவஸ்ய மஹேச்வரஸ்ய
ஸஞ்சோதனேன சிவதத்வ நிருபணாய |
பூமிம் கதம் மது ஹரம் புவி யம் வதந்தி
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(2)

நந்தவ்ய மேக புருஷம் சிவமேவ நாந்யம்
மந்தவ்ய மேகமனும் ஈச ஷடக்ஷரீ ய: |
கந்தவ்ய மாஹ சரணம் ச பதிம் பசூனாம்
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(3)

மோக்ஷம் ததாதி பகவான் பரமேச்வரோன்யே
மோஹாத் ப்ரமந்தி திவிஜா : பவபாச பத்தா : |
இத்தம் ப்ரமாண ஸஹிதம் ய உபாதிதேச
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(4)

பஸ்மத்ரிபுண்ட்ர விலஸத் ரமணீய காத்ர :
ருத்ராக்ஷ ரத்ன மணிபி : விலஸத் ஸுகண்ட : |
ச்ரௌதாக்னி ஸேவன பர : சிவ பூஜகோ ய :
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(5)

கம்பீர ஸூக்தி நிசயை : ச்ருதியுக்தியுக்தை :
பாரம்பர்யமைச மமலம் புரதோ ஹரேர் ய : |
பீடேஸ்திதோனலமயே ப்ரகடீசகார
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(6)

வந்த்ய : சிவோஹ்யபிநயோ பரதோக்தயா யத்
மௌனிஸ்த ஹஸ்த யுகளாஞ்ஜலி முத்ரயாஸ்ய |
இத்யாதி யுக்திஜடிலம் ய உதாஜஹார
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(7)

தேனே ஹியோ நிருபமாம் ச்ருதி ஸூக்திமாலாம்
யாம் வீக்ஷ்ய ஜிஹ்ம மதய : ஸஹஸா பதந்தி |
நிஷ்பக்ஷபாத ஹ்ருதயா : ஸததம் ரமந்தே
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(8)

ஹம்ஸோப ஸேவ்ய கடஜ ப்ரபவாம்பு பூர்ணே
கம்ஸாபிதே புரவரேத்வனலேசபூதே |
ஆவிர்பபூவ சிவ பக்த ஸூதர்சனோ ய :
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(9)

ரம்யோ ரஸஸ் ச்யுதவதீம் கமலாம் ஹரேர் ய : ||
ஸ்ரீ ஸூப்ரதீக தனயாம் பதிமாப்து காமாம் |
ஞாத்வா ஸூதீ : ஸ்வக்ருஹணீம் விதிநோபயே மே
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(10)

தர்ப்பம் ஜஹார குதியாம் சிவவைரிணாம் ய :
ஹர்ஷம் புபோஷ ஸூஹ்ருதாம் சிவமாச்ரிதாணாம் ||
சைவம் சகார ஸமயம் ப்ரதிபந்த முக்தம்
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(11)

தாபத்ரயாக்னி சமனைக ஸுதாகராய
மோஹாந்த கார ஹரணைக திவாகராய |
மாஹேச போத ஜனகாய மஹா மஹிம்னே
தஸ்மை நமோஸ்து பவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(12)

யஸ்யாபதான மதுலம் விததம் பவிஷ்யே
பக்தோப மன்யு முனிஞ த்விஜவர்ய மத்யே ||
கீதம் புன : சிவரகஸ்ய நவாம்சகே ச
தஸ்மை நமோஸ்து பவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(13)

பூமா சிவஸ்ஸுக்ருபயர வடமூலவாஸீ
ஹ்யாராது பேத்ய பதமாச்ரித பாலகாய |
நைஜம் ப்ரபோத மம்ருதம் ப்ரததௌ ச யஸ்மை
தஸ்மை நமோஸ்து பவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(14)

ஸ்ரீகண்ட திவ்ய மஹிமாவளி போதினீ யா
பஹ்வர்த்த ரத்ன பரிதா ச்ருதி ஸூக்தி மாலா |
யேனைவ ஸா ஸுகடிதா விதுஷாஸமேன
தஸ்மை நமோ பகவதே ஹரதத்த பூம்னே ||

(15)

ஸ்ரீகாம கோடி பீடேச கருணுலேசலேசத :
அகார் ஷீத் தக்ஷிணமூர்த்தி : ஹரதத்த குருஸ்தவம்

௨

|| ஓம் நமோ பகவதே ஹரதத்தாய ||

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ஸ்தோத்ரங்கள்

நவரத்ன கீர்த்தனங்கள்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 1

இந்தக் கீர்த்தனம் சென்ற விக்ருதி ஹு தை மீ சுக்ல பஞ்சமி ஸ்ரீஹரதத்தர் மகோத்ஸவ காலத்தில்—பிரம்ம ஸ்ரீ பாபநாசம் சிவன் அவர்களால் கவனம் செய்தருளப்பட்டது.

ராகம் : தோடி   தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சிவனே பரதெய்வ மென்றுலகினில்
ஸித்தாந்தம் செய்ய வந்தவா—பர [சிவனே]

அனுபல்லவி

புவனேசன் பரிபூர்ணன் நித்யானந்தன்
போக மோக்ஷ தாதா ஸ்ரீஸதா [சிவனே]

சரணங்கள்

நத்தை வயிற்றிலே முத்து முளைத்த தென
ஞானமிழந்த வைணவர் குலத்திற் பிறந்து
பித்தந் தெளியப் பலபிறப்பெடுத்த விஷ்ணுவைப்
பெரியோனென்று சொல் மூடர் கர்வம் மடமை நீங்க

கோஷமிட்டார் பக்தர் போல் வேஷமிட்டார் வீணசந்தைக்
கூட்டமிட்டார், கோவிந்தாப் பாட்டிசைத்தார் - சங்கர
த்வேஷமுற்றார் விபூதி தூஷணித்தார்க்கிரங்கி
வேதப்பொருள் விளங்கப் போதஞ்செய்த ஸாம்ப

அரியும் அயனும் அடிமுடி தேடிக் காணாத
ஆதியந்த மிலாத ஜோதிப் பிழம்பை யந்த
அரியும் பணியு முண்மை தெரியக் கம்ஸபுரத்தில்
அவதரித்த ஹரதத்த ஸத்குரோ [சிவனே]

நாமாவளி

(1) ஸத்குருவர்ய பாஹிமாம்
ஸ்ரீ ஹரதத்த ரக்ஷமாம்

(2) ஸத்குரு ஜயகுரு - ஸ்ரீ ஹரதத்தகுரு
நாமகோஷம்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 2
(தி. வி. அ.)

ராகம் : சங்கராபரணம் ; தாளம் : சாபு

பல்லவி

ஹரதத்த சிவாசார்யார்-அடிமலர் துதித்து நாம்
ஹரனருட் செல்வத்தை - அடைவோமே.

அனுபல்லவி

முரஹரி பிரம்மர்கள் - முதலானோர் பூஜிக்கும்
பரம ஈச்வரன் பாத - பத்மத்தில் சேர்க்க வல்ல

சரணம்

மகதேவன் ஆணையால் - மாலின் ஓர் அம்சமாய்
ஜகந்தனில் பிறந்திட்டான் - சைவனாய்த் திகழ்ந்திட்டான்
உகந்தவன் பக்திக்கே - உமைபாகர் மலர்க் கையால்
ஸகல சாஸ்திர ஞான - சக்ரம் எழுதப் பெற்ற

ராகம் : ஆனந்தபைரவி ; (2) தாளம் : சாபு

ஐந்து வயதில் பாலன் - அற்புதத் தேனைக் கண்ட
விந்தை யதனை யற்பன் - விளம்பவும் கூடுமோ
எந்தையார் திருமேனி - இறுகத் தழுவப் பெற்றான்
வெந்தீவி னைகள் தீர்க்கும் - வெண்ணீற ணியப்பெற்ற

ராகம் : தோடி ; (3) தாளம் : சாபு

சுத்த ஸ்படிக லிங்கம் - ருத்ராக்ஷமும் பெற்றான்
சித்த சுத்தி யுடன் பாலன் - சிவநாம தீக்ஷை பெற்றான்
முக்தி தரும் தக்ஷிணா - மூர்த்தியால் உயர் பஞ்ச
அக்ஷர உபதேச – அனுக்ரஹமும் பெற்ற

ராகம் : காம்போதி ; (4) தாளம் : சாபு

வரதன் ஸந்நிதி தன்னில் - வைணர் வளர்த்த தீயில்
உருகக் காய்ந்து ஜ்வலித்த - இரும்புப் பீட மதன்மேல்
இருந்து இனிதமர்ந்து - எல்லோரும் இன்ப வெள்ளம்
பருகும் வண்ணம் சிவ – பரத்வம் ஸ்தாபித்து வென்ற

ராகம் : கல்யாணி ; (5) தாளம் : சாபு

மஞ்சு மங்கை கமலையை - மணந்து நல் மக்களுடன்
நஞ்சுண்டார் புகழ்பாடி - நல்லதோர் தை மாதம் சுக்ல
பஞ்சமி தினந்தன்னில் - பரமன் விமானத்தில்
கஞ்சனூர் வாழ்ந்தோரைக் - கைலைக் கழைத்துச் சென்ற

நாமாவளி

சிவ ஞானத்தின் திருவுருவே
ஸ்ரீ ஹரதத்த ஸத்குருவே

நாமகோஷம்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 3

ஸங்கீத கலாநிதி, வீணைவித்வான்
சேர்மாதேவி ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் பாடியது

ராகம் : *கீர்வாணி* தாளம் : *கண்டஜாதி த்ரிபுடை*

பல்லவி

ஹரதத்தாசார்யவர்யம் பஜே—பஜேஹம் பஜே ஸ்ரீ
மனஸா ஸ்மராமி சிரஸா நமாமி வசஸா ஸ்தவீமி (ஹர)
சிவயோகாசார்யம் அவார்யதப: சௌர்யம்
நவபக்தி ஞான ஸமேதித வீர்யம் (ஹர)

அனுபல்லவி

ஹர - வரதத்த ஸர்வக்ஞதாதி ஸ்பாடிக லிங்காதி ஸபர்யம்
பார்ச்வ - சரதத்த பாயஸபான விஜ்ரும்பித நிகமாகம
ஸித்தாந்த துர்யம்
நர - வரதத்த வன்ஹி ஹுதாக்னீச்வர த்ருத க்ஷௌம
தர்சிதாத்யத்புத கார்யம்
மஹீ - ஸுரதத்த தூர்வாகர்ஷக சிலாவ்ருஷ ப்ராசிதாதி
விஸ்மித சர்யம் (ஹர)

சரணம்

வைதீக சைவ ஸமய ஸ்தாபன சீலம்
அவைதீக துஸ்தர்க்காதி தூலவாதூலம்
சமதமாதி ஸத்குண லதாலவாலம்
சுபதன பூஸுர பூபுஜாதி ஜாலம்

மத்யமகாலம்

மஹா பத்மநிப: தப்தாய: பீட ஸுகாஸீன பஞ்ச ஹாயன
பாலம்
மஹா தேவைக நிருடச்ருதி ஸர்வஸ்வ நிருபித மஹா ச்ருதி
ஸூக்தி மாலம்

மகாவேத ப்ரசோதிதாதீதி போதாசரண ப்ரசாரண
மஹாலீலம்
மகா வைணிக காயக ஸங்கீத பரசிவாபதான ச்ரவண
மனோஜ்திலோலம்.

நாமாவளி

சைவஸ்தாபன ஸத்குரு ரத்னம் —
ஸ்ரீ ஹரதத்தம் பஜ பஜ நித்யம்.

நாமகோஷம்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 4
(தி. வீ. அ.)

ராகம் : யதுகுலகாம்போதி தாளம் : சாபு

பல்லவி

அருமறைகள் போற்றும் - அரன் தத்வங்களை யெல்லாம்
அரதத்தர் அனுஷ்டித்து - அருளினார்

அனுபல்லவி

எரியும் ஹோமாக்னியும்—ஈசன் ரூபமே யென்ற
சுருதியின் வாக்யத்தை - சோபிக்கச் செய்தனரே

சரணம் 1.

அரசன் சிவலிங்கன் - அரியதோர் சால்வையை
அரனுக்கர்ப்பணமாக - அவரிடம் சேர்ப்பித்தான்
ஹரதத்தர் அதை வாங்கி - ஔபாஸனாக்னியில்
ஹரனுக் கர்ப்பணமென்றார் - ஆனந்தம் மிகக்கொண்டார்

சரணம் 2.

சிந்தை கலங்கிடாமல் - சிவலிங்க பூபதி
ஸந்த்யாகாலம் சிவன் - ஸந்நிதி செல்கையில்
பந்தவினைகள் தீர்க்கும் - பரமேசன் மேனிமேல்
அந்தசால்வை ஜ்வலித்த - அற்புதம் கண்டு உய்ந்தான்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 5

(தி. வி. அ.)

ராகம் : கேதாரகௌளம் ; தாளம் : ஆதி

பல்லவி

அற்புதம் என் சொல்வேன் — ஹரதத்தர் செய்த (அற்புதம்)

அனுபல்லவி

நற்றுணை யாகும் சிவ — நாமம் ஒன்றே சொல்ல
அத்தனை பாபங்களும் — அகன்றதை ரூபித்த (அற்புதம்)

சரணம் 1

கன்றினை யறியாமல் — கொன்றவோர் அந்தணன்
சென்றன னவரிடம் — சிவ சிவ வென்றனன்
நன்றவன் நாமம் சொல்ல — நசித்தது பாபமெல்லாம்
அன்றியும் ஹரன் தன்னை - அடிமை கொண்டன னென்ற

சரணம் 2

சிந்தையில் தெளிவில்லார் — ஜென்மம் கடத்தேற
அந்தணன் அவன் கையால் — அருகம் புல் கொடுப்ப
நந்தியெம் பெருமானும் — நயந்து உண்டது கண்டு
அந்தமில்லான் நாமம் — அண்டமெல்லாம் ஒலித்த (அற்புதம்)

கீர்த்தனம் (தி. வி. அ.)

நவரத்ன கீர்த்தனம் 5-உடன் இணைந்தது

ராகம் : சங்கராபரணம் தாளம் : ஆதி

பல்லவி

உம் கழல்களே தஞ்சம் - ஓங்கார வேத்யரே

அனுபல்லவி

அம்பிகை பாகம் கொண்டீர் - அன்புரு வாகக் கொண்டீர்
என்பிழை பொருத்தல் வேண்டும் - இன்னருள் புரிதல் வேண்டும்

சரணம்

ஒரு விதமேனும் பக்தி - உண்மையில் செய்ததில்லை
இருதரம் சிவ சிவ - என்று நான் சொன்னதன்றி
திரு சிவ நாமம் ஒன்றால் - தீர்ந்தது பாபம் என்றார்
தரும நந்தீசர் இந்த - அருகம்புல் ஏற்கவேண்டும்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 6
(தி. வி. அ.)

ராகம் : செஞ்சுருட்டி தாளம் : ஆதி

(பல்லவி)

ஹரனருள் பூதியின்—அரும்பெரும் மகிமையை
ஹரதத்தர் ரூபித்த—அதிசயம் கேளீர்

(அனுபல்லவி)

மரண அவஸ்தை யின்றி—மாதுமை பாகன் திவ்ய
சரணங்களிற் சேர்த்திடும்—ஜன்மப் பிணி தீர்த்திடும் [ஹர]

(சரணம் 1)

இரு சிறு மைந்தர்கள்—ஏக காலத்தில் மாள
ஒரு சிவப்ரிய ரென்பார்—உற்ற சோகம் தீர்ப்பார்
அரு வுருவாய் நின்ற—அக்னீசரைப் போற்றி
திருமறை மெய்ப்பொருளாம்—திரு மந்திரம் ஜெபித்து [ஹர]

(சரணம் 2)

காவிரி நீர் தெளித்து—கவசமாம் நீறு பூச
ஏவரும் காணும் வண்ணம்—இருவரும் எழுந்து நின்றார்
தீவினை தீர்ந்த தென்றார்—திவ்ய சரீரம் கொண்டார்
தேவர் விமானம் ஏறி—திருக்கைலை சேர்ந்தா ரஹோ [ஹர]

நவரத்ன கீர்த்தனம் 7 (தி. வி. அ.)
சுருதி ஸூக்தி மாலை விஷயம்

ராகம் : பைரவி தாளம் : சாபு

பல்லவி

பரமாசார்யவர்யர் - ஹரதத்தர் அவர் திவ்ய
சரணாரவிந்தங்களே - சார்பாம்

அனுபல்லவி

ஒரு நாளும் வாடாத - சுருதி ஸூக்தி மாலை சாத்தி
ஹரனேபரமென்று - அக்னிமே லமர்ந்துரைத்த

சரணம்

புரியும் வணக்கமெல்லாம் - புரஹரனடி சேரும்
அரியகுணங்களாறும் - ஹரனே நிறைந்தோனுவன்
பெரிய வுபநிடதம் - பின்னுகளையே போற்றும்
அரும் பெருந் தத்வங்கள் - அடியவர்க்கருள் செய்த

(2)

பர்க்கன் பகவன் என்றால் - பரமேசனே பொருள்
ஸ்வர்க்காதி போகங்கள் - ஸ்வர்ணபதியின் அருள்
எருக்கம்பூ அணிவோனே - யக்ஞத்திற் கதிபதி
திருக்கைலை நாதனே - தீவினைதீர்ப்பன் என்ற

நாமாவளி

ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் நாமம் - ஜகத்திலென்றும் வாழ்கவே
சிவபரத்வம் கூறி வென்ற - சிறுகுழந்தை வாழ்கவே
நாமகோஷம்

நவரத்ன கீர்த்தனம் 8

(சிதம்பரம் ஸ்ரீ சிதம்பரேச்வர தீக்ஷிதர் பாடியது)

ராகம் : ஸிம்மேந்த்ரமத்யமம் தாளம் : ஜம்பை

பல்லவி

ஹரதத்தாசார்யவர்யம் - அனுதினம் பஜேஹம்
ஸுரவர ஹரிநுத - புரஹர பக்தவரம்

அனுபல்லவி

பரமசிவ பரத்வ ஸ்தாபணசணம்
வரவைஷ்ணவமபி நித்ய சிவ பூஜாபரம்

சரணம்

க்ருபயாக்னி பீடாரோஹணம் க்ருத்வாப்த கீர்த்திம்
தபச்ரேஷ்டம் வைஷ்ணவமத தூலவாதூலம்
ந்ருபதத்த காஞ்சன வஸ்த்ர மாஹூதிம் க்ருத்வா
தபஸா சிவசிரஸி தர்சித ப்ரபாவம்

நாமாவளி

பஜரே மானஸ ஹரதத்தம்
ஹர ஹர கங்காதர பக்தம்
நாமகோஷம்

௯

நவரத்ன கீர்த்தனம் 9

சிவ பஜனைக்ரமத்தில், சைவஸ்தாபக ஸ்ரீ ஹரதத்தசார்ய வர்யர்தாம் முதல் குரு; குருத்யானமாக

லால்குடி ஸ்ரீ ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் பாடியது

ராகம்: *காம்போதி* தாளம்: *சாபு*

பல்லவி

ஹரதத்த குருஸ்வாமின்—அதிக்ருபா ஸஹிதம் த்வாம்
சரணம் பஜே—ஸததம்.

அநுபல்லவி

கிரிச பக்த ஸத்தம—கம்ஸ புராப்தி சந்த்ர
புரஹர பத பத்ம—ப்ரமராயித ஹ்ருதய

சரணம் 1

மார மதன நாம—மது பூரிதம் தவ
முகஜலஜம் சரணம்—ஸ்வாமின்
கோரபாப ஹாரிணி—கிரிசார்ச்ச நோதம்
கரயுகளம் சரணம்—ஸத்குரு ஸ்வாமின்

(2)

ஸுககர சிவகதா—ஸுதயா பூரிதம்
ச்ரோத்ர யுகம் சரணம்—ஸ்வாமின்
நிகில பாக்யதாயினி—நிரதம் சிவதர்சனே
நேத்ர யுகம் சரணம்—ஸத்குரு ஸ்வாமின்

(3)

பரமசிவாலய—ப்ரதக்ஷிண கரம் தவ
பதயுகளம் - சரணம் — ஸ்வாமின்
ஸ்மரபரி பங்க்த்தின—ஸ்ரீ ராமஸந்நுதஸ்ய
ஸத்ருச பவான் சரணம்—ஸத்குரு—ஸ்வாமின்

நாமாவளி

ஹரதத்தாஹ்வய ஸத்குருசரணம்
சரணம் பஜபஜ குருபவதரணம்

மல்லாதி தக்ஷிணாமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் பாடிய ஸிந்து கீதம்

ராகம் : நாதநாமக்ரியா   தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ப்ரணமத ஸததம்—ஹாதத்தகுரும்
சிவபலதாயக—கல்ப்பதரும்

அனுபல்லவி

ப்ரணமத ஸததம் ஸ்ரீஹாதத்தம்
ப்ரணவ மகேச்வர பாவித சித்தம்
ப்ரணத ஜனமய மாசுனி க்ருத்தம்
த்ருணவத் வர்ஜிதமைஹிக வித்தம்

சரணம் 1

ப்ருகுமுனி சாபாத் பாரத புவனே
மர்த்த்யாக்ருதிதர மா — தவம்
ப்ருகு ஸனகாத்யைர்விநுதாக்னீசா
லங்க்ருதகம்ஸ புரோத் — பவம்

ஸாகுணகர முபமன்யு கடோத்பவ
கண்வ ததீசி ப்ரா — பவம்
ஸ்வகுரோர் வடதரு மூலா வஸதே
ரபரோக்ஷீ க்ருதவை — பவம்

பஸ்மருத்ராக்ஷா ஜ்வலகாத்ரம்
பஞ்சாக்ஷர பூஷித ஸத்வக்த்ரம்
விஸ்மயகர புண்ய சரித்ரம்
விதிவத் ஹுத வீதி ஹோத்ரம்

சரணம் 2

அதிகம் ம்ருடநிந்தாகர கிதவை
ருபஹத மசலம்துர் — ஜயம்
குதியாம் புத்த ஜனும் பர்த்ஸன
ஞானவடுர் வன்னிர் — பயம்

அதிருஹ்யானல மாயஸபீடம்
ஸ்வாந்தர் ஹிதசிவமவ் — யயம்
விதிபுருஷோத்தம விபுதைர் வந்த்யம்
ப்ரௌடம் பர்க்கம் மகர்ஷிவி — ம்ருக்யம்

நிதிமபி மஹஸாம் மணிமாதீனும்
தஹரவிபாவ்யம் சின் — மயம்
ச்ருதிபத நிசயைராகம வசனைர்
வேத்ய மனேத்ய மனு — மயம்

சரா சராத்மக ப்ரபாஸக ப்ரபும்
நராத்யமை ரதிதுராஸதம் விபும்
பராத்பரம் பரமேச்வரதத்வம்
சிராத்ஸு கோஷித சம்பு மஹத்வம்

பாரதஜன பாகதேயம் — ஸ்ரீ ஹரதத்த நாமதேயம்
ஆரசித ச்ருதி ஸுக்தி பத்யம் — ஸ்ரீமத் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஹ்ருத்யம்

நாமாவளி

ப்ரணமத ஸ்ரீ ஹர தத்தகுரும்
சிவ பலதாயக கல்பதரும்
நாமகோஷம்

திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம்
(தி. வி. அ.)

அரி அயன் காணு அக்னீச்வரரை
ஐந்தே வயதில் கண்ட மகான்
ஆகம சாஸ்திரம் ஆயிரம் மறைகளும்
அரனருளால் தெளி வுற்ற மகான் (1)

இருவினை தீர்த்து இன்ப மளிப்பதும்
சிவன்திரு நாமமென் றுரைத்த மகான்
ஈறில்வாதவன் ஏறமர் ஈசன்
எனவே மறைகள் பொழிந்த மகான் (2)

உத்தம குருவால் உயர் பஞ்சாக்ஷர
உபதேசம் செயப் பெற்ற மகான்
ஊரும் அரவா பரணன் இடத்தில்
தீக்ஷைபெற்றுத் திகழ்ந்த மகான் (3)

எல்லோரிடமும் ஈச்வரன் தத்வம்
ஒன்றே கண்டு மகிழ்ந்த மகான்
ஏழை பங்காளன் நாமம் போற்றி
எண்ணில் அற்புதம் செய்த மகான் (4)

ஐந்து முகத்துடன் விளங்கும் நித்யன்
ஐவகை ந்ருதயம் க்ருத்யம் புரியும்
ஐயன்பரத்வம் ஐந்து ரத்தினத்தில்
ஐயந்திரிபற அமைத்த மகான் (5)

ஒளிருமு கத்தினன் குளிருமு கத்தினன்
உருகு மிரும்புமுக் காலியி லமர்ந்து
ஓங்காராதிபன் பரத்வம் கூறி
உயர் சைவம் ஸ்தாபித்த மகான் (6)

ஔதார்யத்தில் சிறந்தவராம் சிவன்
அன்பும் அருளும் அனுதினம் போற்றி
அம்பிகையின் திரு வருள்துணை கூட
ஆனந்தன் அடிசேர்ந்த மகான்
ஆனந்தன் அடி சேர்த்த மகான் (7)

ஹரதத்தர் அவர் மலரடி போற்றின்
அவர்திரு வருளால் ஹரனடி சேர்வர்
அன்பும் சிவமும் ஒன்றென வுணர்ந்து
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே (8)

ஆனந்தம் நித் யானந்தம் ப்ரம் மானந்தம் பரமானந்தம்
ஆனந்தம் நித் யானந்தம் பிரம் மானந்தம் பரமானந்தம். (9)

— : o : —

ஆனந்தக் களிப்பு :— (சம்போ மகா தேவ தேவ மெட்டு)
(தி. வி. அ.)

1. ஸத்குரு ஸ்ரீ ஹர தத்தர் — அவர்
ஸதாசி வத்தையே பாடிய பக்தர்
சைவத்தை ஸ்தாபித்த சித்தர் — அவர்
ஸகல வேதங்களும் கரைகண்ட வித்தர் — (ஸத்குரு)

2. செய்த வற்புத மனேகம் — எல்லாம்
சிவன் திரு நாமப்ர பாவமே யாகும்
சிவபக்தி யில்லாத போனல்—யார்க்கும்
ஸித்திக்குமோ சொல்வீர் சிவஞான யோகம்

3. உயிருடன் கைலாஸம் சென்ருர்—கஞ்ச
னூரில் எல்லோரையும் உடன் கூட்டிச் சென்ருர்
அன்பே யுருவாகி நின்ருர்—ஆங்கே
அழியாத ஆனந்த நிலைபெற்று வென்ருர் (ஸத்குரு)

(இதன் தொடர்பு 85-ம் பக்கம்)

शास्त्ररत्नाकर श्री पोलकं रामशास्त्रिणा प्रणीतं

श्री हरदत्ताचार्यवर्य पञ्चरत्नम्

श्रीमत्कंसपुरे पुराऽऽविरभवत् श्रीवैष्णवानां कुले
यद्रूपेण सुदर्शनोप्यभिधया विष्णुश्शिवाराधकः।
लोके बोधयितुं श्रुतीरित शिवोत्कर्षम् जगत्क्षेमकृत्
सोऽयं श्रीहरदत्तनामगुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥ १ ॥

शैवानां पदपांसुभिश्शिशुदशो यः पांसुकेलिम् व्यधात्
स्वप्ने चेश्वरदत्तपायसमथो बुद्ध्वश्च यो भुक्तवान्।
यस्येशो हरदत्तनाममहितां विद्यां च साक्षाद्ददौ
सोऽयं श्रीहरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥२॥

तप्तायः कृतपीठमध्यनिलयो विष्णोः पुरश्चालये
शंभूत्कर्षमबाध्य युक्तिततिभिः संस्थाप्य शैवान् व्यधात्।
पित्रादीन् शिवमन्त्रचिन्तनपरान् रुद्राक्षभस्मान्वितान्
सोऽयं श्रीहरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥ ३ ॥

पद्यैर्यः श्रुतिसूक्ति गुंभनवतीम् मालां च सार्द्धैश्शतैः
निर्मायाखिल वेदतन्त्रगगिरां तात्पर्य संग्राहकैः।
शेषित्वं नमसोऽध्वरस्य च शिवस्याचष्टचान्यान् गुणान्
सोऽयं श्रीहरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥ ४ ॥

कावेर्युत्तरतीरगे सुविदिते श्री चोळदेशस्थिते
क्षेत्रे कंसपुराभिधे निवसतः सायुज्यमग्रीशितुः।
प्रायान्माकर शुक्लपञ्चमतिथौ यो भक्तबृन्दान्वितः
सोऽयं श्रीहरदत्तानाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥ ५ ॥

ब्रह्मश्री कै. बालसुब्रह्मण्य शास्त्रिणा विरचितम्

॥ श्री हरदत्तगुरुराज दशकम् ॥

श्रीमत्कंसपुरे सुधीविलसिते श्री वैष्णवानां कुले
श्रीमत्काश्यपगोत्र आविरभवत् श्री वासुदेवात्मजः ।
शैवं स्थापयितुं श्रुतिस्मृतिपुराणन्यायसञ्चारणैः
यः सोऽयं हरदत्तशैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ १ ॥

भस्मोद्धूलन ईशनेत्रवहने पञ्चाक्षरीसञ्जपे
लिङ्गाराधन एव बुद्धिमभजत् पित्रानुशिष्टोऽपि यः ।
भुक्तं शैवशिशोर्न देयमिति पित्राज्ञापरो निर्गतः
यः सोऽयं हरदत्तशैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ २ ॥

विष्णुब्रह्मविमृग्यमाणपदशीर्षाशेषभूताधिप
पित्रा त्यक्तमिमं बालं करुणया प्रेक्षस्व सोमेश्वर ।
इत्यार्तं शिवपूजने कृतधियं स्वेनैव नाम्नाङ्कितम्
चक्रे यं हरदत्तशैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ ३ ॥

तप्तायस्त्रिपदे महोपनिषदुक्तोपासनोपास्यतां
गायत्रीप्रतिपाद्यतां क्रतुनमश्शेषित्वमुच्चैर्जगौ ।
पाड्गुण्यं परशैवलक्षणमिति श्री वैष्णवानां पुरः
यः सोऽयं हरदत्तशैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ ४ ॥

पाण्ड्यराट्शिवलिङ्गभूपतिगुरुर्ब्राह्मेण मार्गेण सद्-
वाधूलान्वयसुप्रतीकतनयामुद्वाह्य मेजे रतिम् ।
पुत्रानष्ट सुशीलकन्यकवरौ प्राप्यार्थवान् गृह्यभूत्
यः सोऽयं हरदत्तशैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ ५ ॥

तृष्णापीडितकुक्कुराय महते शङ्खस्थनीरन्ददौ
भूपालप्रहितं हुतं हुतवहे क्षौमं ददर्शेश्वरे।
गोहत्याविनिमोचकं शिवमनुं दूर्वादनन्दीमुखात्
यः प्रत्याययदेष शैवगुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ ६ ॥

भूपप्रेषितशालिभूतविलयो व्रीह्यादगोवारणात्
पत्नीखड्गहतश्वदेवभवनप्राप्तिर्विभूतेर्बलात् ।
ईशादिष्टजपः श्वगोहननयोरेकान्तनिर्हारकः
एवं यः समदर्शयद्भुवि नृणां देयादभीष्टानि नः ॥ ७ ॥

कावेरीसिकतासु लिंगमतिकृच्चण्डालपादाश्रितः
सप्तक्षेत्रपदातिचोलनृपतेः कैलाससंप्रापकः ।
अग्नीशस्य रथोत्सवे सुतगणो यस्यानुभावादलं
कारन्प्राप सुगोष्पदात् शिवगुरुर्देयादभीष्टानि नः ॥ ८ ॥

पुष्ये लिङ्गसमीक्षणं ह्यघहरं, पञ्चाक्षरो मन्त्रराट्
मार्गेबन्धुरुमापतिः ऋणहरो जन्मान्तरे ह्यात्मभूः ।
पङ्गुं प्रापयते सदाशिवपदं गंगाधरं भक्तिरित्याद्यं
यः प्रकटीचकार गुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ ९ ॥

सप्तस्थानसुयात्रिकः प्रतिदिनं चाग्नीशसंसेवकः
सर्वैर्ग्रामजनैर्विमानवरमारुह्याप कैलासकम् ।
शुण्डादण्डसमुद्धृतां प्रतिदिनं संमोदकाराधिकाम्
प्राप्तां पूर्वमपश्यदेष गुरुराट् देयादभीष्टानि नः ॥ १० ॥

कै बा शि रचितमेतत् दशकं गुरुराजवर्यस्य ।
दशमीन्दशां व्यपोहेत् सौख्यं दद्यात् प्रवक्तॄणाम् ॥ ११ ॥

दशसूक्तिकुसुममाला श्रुति सूक्तिमालाविवरणावसरे ।
अर्पिता गुरुचरणयोः जीयादम्लान गन्धपत्नाढ्या ॥ १२ ॥

॥ शुभम् ॥

ॐ

श्रुति सूक्ति माला

यस्मै नमो भवति यस्य गुणाः समग्राः
नारायणोपनिषदा यदुपासनोक्ता ।
यो नः प्रचोदयति बुद्धिमधिकृतौ यः
तं त्वामनन्यगतिरीश्वर संश्रयामि ॥ १ ॥

वेदेषु वा तदनुयायिषु वा विचार्य
तन्त्रेषु वाक्यमखिलं प्रतिपादकन्ते ।
तात्पर्यसङ्ग्रहमहं विदधे महेश !
मह्यं प्रसीद नय मामृजुना पथा त्वम् ॥ २ ॥

मन्त्रार्थवादविधिभिर्बहुधा विभक्तो
यश्शब्दराशिरनपेक्षतया प्रमाणम् ।
सोयं विमत्सरविमृष्टपदार्थतत्वो
वेदः प्रकाशयति केवलमीश्वरं त्वाम् ॥ ३ ॥

शब्दोयमीश्वर इति श्रुतिगोचरस्सन्
आनीलकण्ठमवतंसितचन्द्रलेखम् ।
त्वामेव बोधयति नाथ! निजार्थपोषात्
अन्यं पुनः प्रकरणादि निपीडनेन ॥ ४ ॥

शब्दस्तवायमभिधानमनन्यशब्दो
नैघण्टुकाश्शिवपदादिवदेनमाहुः ।
वस्तु स्वभावकृतमेव तु पूज्यभावं
ब्रूते महेश्वर! महान्परमश्च शब्दः ॥ ५ ॥

यस्योपसर्जनमसौ परमो महान्वा
  शब्दस्तदर्थमभिधातुमलं प्रकृष्टम् ।
शब्देन पूज्यवचनेन समस्यमानः
  पूजां ब्रवीति यदि शब्दविदः प्रमाणम् ॥ ६ ॥

नानीश्वरं भवितुमर्हति विश्वमेतत्
  बह्वीश्वरञ्च नितरामयथाप्रमाणम् ।
तल्लोकवेदविदितेश्वरवर्जनेन
  कोयं भ्रमः कतिचिदीश्वरमन्यमाहुः ॥ ७ ॥

विश्वं निरीश्वरमिदं जगदाह साङ्ख्यो
  योगश्च सेश्वरमुभावनुवादिनोऽन्ये ।
नत्वेव संभवति सेश्वरतां ब्रुवाणः
  पद्मासनादिभिरनीश्वरशब्दवाच्यैः ॥ ८ ॥

ऐश्वर्यमग्र्यमनुपाधिनिबन्धनन्ते
  यद्भूतनाथ ! नमसामपि पात्रमेकम् ।
तत्प्रायशश्श्रुतिषु दुर्लभमेव वाक्यं
  मुक्त्वा नमो भवति यत्र भवत्प्रसङ्गम् ॥ ९ ॥

देव ! त्वदेकविषयाणि नमांसि पुंसां
  यस्मै नमश्श्रुतिबलादवधारयामः ।
देवान्तरेषु विहितान्यपि तान्यमूनि
  स्रोतांसि सागर इव त्वयि संपतन्ति ॥ १० ॥

यस्मै नमश्श्रुतिरनूद्य नमस्विनन्त्वां
  एका नियोजनमुवाच पशोः कपर्दिन् !
अन्या च दिव्यशिशुमारशिरो भवन्तं
  शक्यन्तदित्थमुभयेन नमो विधातुम् ॥ ११ ॥

श्रुत्योर्द्वयोरपि नमस्विनमुच्यमानं
त्वामेव तन्तमनुसन्दधतः प्रदेशम् ।
शंसन्ति मन्दमतयोऽपि किमापतन्तं
मध्यन्दिने हि सवितारमपन्हुवीरन् ॥ १२ ॥

कर्मैव शूलधर! शूलगवन्त्वदीयं
मन्त्रा भवन्तमखिलाः प्रतिपादयन्ति ।
त्वामन्तरेण नमसा कृतलक्षणाय
कस्मै पशुं नियुनजानि नियोजय त्वम् ॥ १३ ॥

अङ्गान्तरेषु विबुधान्तरसंस्तुतेषु
यश्शिंशुमारशिरसः परिशिष्यसे त्वम् ।
तस्मै नमो भवितुमीश्वर! सांप्रतन्ते
देवान्तराय न कथञ्चिदनीश्वराय ॥ १४ ॥

या वज्रिणी भवति शङ्कर शङ्खिनी या
मुद्रा च या कमलिनी भरतोपदिष्टा ।
ताभिर्भवन्त्यभिनया विबुधान्तराणां
मौळिस्पृशा करपुटाञ्जलिमुद्रया ते ॥ १५ ॥

दत्तन्नमः किमपिशुश्रुम देवताभ्यः
त्वामन्तरेण नमसामवसानभूमिम् ।
तास्तद्ग्रहीतुमनलन्न हि कश्चिदीष्टे
चोरोपनीतमिव धारयितुं किरीटम् ॥ १६ ॥

तस्मै नमो भवतु यत्र निषीदसीति
सर्वं नमस्यमनया तु दिशा महेश!
अप्योषधीः प्रति नमो वयमामनामो
देहीव देहमधितिष्ठसि येन सर्वम् ॥ १७ ॥

सर्वम् त्वया जगदधिष्ठितमेव मत्वा
श्वानश्रुतौ नमसिताः पतयश्च तेषाम् ।
लोके पुनस्तत्र महेश्वर! भक्तियोगात्
आरोपिता अपि वयं बहुमानपात्रम् ॥ १८ ॥

द्वेधा नमो विमृशतः प्रतिभाति लोके
वेदेषु वा विषमलोचन! नान्यरूपम् ।
यत्तन्नमस्त्वयि तदीश्वरताप्रयुक्तं
त्वत्सन्निकर्षविहितं यदनीश्वरेषु ॥ १९ ॥

त्वत्सन्निकर्षकृत एव नमः प्रयोगः
प्रायो बसीयसि यवीयसि दृश्यमानः ।
श्रैष्ठ्यप्रयुक्त इति कल्पयितुं न शक्यम्
अश्रेयसामपि नमांसि निदर्शितानि ॥ २० ॥

श्रेष्ठ्यप्रयुक्तमपि नाम नमस्त्वदीयं
श्रेष्ठोऽसि यः क्रतुभुजां पतिरग्नियानाम् ।
श्रेष्ठश्श्रुतोसि भगवन्नविशेषतस्त्वं
मन्त्रेषु कृच्छ्रपठितेषु च सामगानाम् ॥ २१ ॥

देवान्तरैस्सह नमस्तुतिहूतयस्ते
तोषाय नालमलमेव विपर्ययाय ।
पुत्रार्थिनश्चरुविधौ सह चन्द्रमौळे!
सोमेन हूतमनुशुश्रम रुद्रमग्निम् ॥ २२ ॥

अग्निं प्रकृत्य खलु रुद्रपदं प्रयुङ्क्ते
तद्ब्राह्मणं भवति यत्र तयोस्सहूतिः ।
आह्वानमत्र भवतः पृथगेव दृष्टं
यत्प्रातरग्निमिति सूक्तविदः पठन्ति ॥ २३ ॥

अग्न्यादिभिस्तव महेश्वर! हूतिशङ्का
माभूदिति प्रकृतमप्यनुषङ्गयोग्यम्।
मन्त्रः क्रियापदमपास्य पदान्तरेण
त्वमाह्वयन्नुतपदेन भिनत्ति रीतिम् ॥ २४ ॥

न्यासीकृतं वसु बलादमरैरवाप्तुं
अन्वागतो रुदितवानिति रुद्रमग्निम्।
रुद्रांस्त्वदुद्भवतया मरुतो गणान्वा
रुद्रावणेन च भवन्तमवैमि रुद्रम् ॥ २५ ॥

यज्ञेऽपि रुद्रपदमारुणकेतुकोक्तं
तच्छब्दमीश्वर! तदीयमपि स्मरन्ति।
यत्तत्प्रदेशगतरुद्रपदावकाशे
यज्ञस्य शब्दमनुशुश्रुम सामगेभ्यः ॥ २६ ॥

सन्ताप्य रोदयितरि प्रसभं जनानां
आहुर्ज्वरेऽपि विषमेक्षण! रुद्रशब्दम्।
रौद्रश्च तत्प्रकृतिकं प्रतिरूपकं वा
शब्दान्तरं भवति वायसशब्दकल्पम् ॥ २७ ॥

सन्त्येव तद्धितपदप्रतिरूपकाणि
भूरीणि भागवतसात्वतसन्निभानि।
स्यात्तादृगेव भगवानिति शब्दरूपं
षाड्गुण्यहेतुकमपि त्वदुपैति नान्यम् ॥ २८ ॥

ऐश्वर्यमग्र्यमनुपाधिमती च लक्ष्मीः
ज्ञानं च वीर्ययशसी च विरागता च।
एते गुणाः षडपि ते भगसंज्ञयोक्ताः
सन्तीत्यनेन भगवन्! भगवानसि त्वम् ॥ २९ ॥

ऐश्वर्यमीश्वरपदश्रुतिरुग्रशब्दो
वीर्यम् यशश्शिवपदं च तवाभिधत्ते ।
सर्वज्ञकामरिपुशब्दसमर्थितौ च
सार्वज्ञरागविरहौ भवतः पुरारे ! ॥ ३० ॥

अर्थश्श्रिया शिव ! न कोऽपि विरज्यस्ते
श्रेष्ठस्तया त्वमसि दाशतयीभिरुक्तः ।
लब्धुं श्रियं जनिम चारुविचित्ररूपं
अभ्यर्चितं तव मरुद्भिरुदाहरन्ति ॥ ३१ ॥

सत्यं क्षमा धृतिरधिष्ठितिरात्मबोधः
सृष्टिर्विरागतपसी मतिरीश्वरत्वम् ।
नत्वद्वियन्ति न कदाचिदपैति धर्मः
किन्तन्नयद्भवति ते गुणसंमतेषु ॥ ३२ ॥

नैवेश्वरान्नयशसा महतो न वीरान्
न श्रीमतः क्षितिपतीनपि सार्वभौमान् ।
अन्यादृशानपि महेश्वर ! वीतरागान्
प्रज्ञावतो भगवतः प्रवदन्ति वृद्धाः ॥ ३३ ॥

आथर्वाणा मदनशासन ! निश्रुवागाः
नामानि नाम भगवानिति ते निराहुः ।
अत्याश्रमोपनिषदाह भगेश्वरं त्वां
नैघण्टुकाश्च भगवन्तमुशन्ति पूज्यम् ॥ ३४ ॥

पूजा तमुष्टहिवता विहिता महेश
मन्त्रेण वाङ्मनसकायनिबन्धना ते ।
सर्वाभिरप्युपनिषद्भिरुपासनोक्ता
नारायणोपनिषदं परिभावयामः ॥ ३५ ॥

वाक्यं यदाह दहरान्तरुपासनन्ते
यद्वा समर्पयति रूपविशेषमस्मै ।
अन्तर्गतैरपि तदौपयिकाभिधेयैः
भाव्यं वचोभिरिति वाक्यविदां प्रवादः ॥ ३६ ॥

नारायणस्य यदुपास्यतयाऽभिधानम्
यद्वा फलन्तदिह नोपलभे कथञ्चित् ।
उत्पत्तिशिष्टभवदन्वयमन्यगामि
शक्यं महेश्वर! न कर्तुमुपासनन्ते ॥ ३७ ॥

नासावुपासनमुपास्यकथैव दूरे
तस्मादुपासकतया परिशेषसिद्धिः ।
अन्तर्व्यवस्थितगिरा परमात्मनस्ते
शब्दादृतेऽपि विहितं तदुपासकत्वम् ॥ ३८ ॥

यस्य स्थितोसि हृदये परमस्त्वमात्मा
युक्तन्न तस्य परमात्मतयाऽभिधानम् ।
स्वेन स्वयं मनसि वह्निशिखान्तराळे
तिष्ठन्नुपास्य इति हास्यपदं न कस्य ॥ ३९ ॥

नारायणस्य हृदयं सुषिरं महाग्निः
अग्नेश्शिखा च परमात्मपदं यदुक्तम् ।
सर्वोप्युपासनविधेरयमर्थवादः
श्रद्धाविशिष्टपुरुषाचरणाद्विधेये ॥ ४० ॥

नारायणप्रकरणे हृदयं यदुक्तं
तस्यैव तद्भवितुमर्हति नापरेषाम् ।
दृष्टं यतिप्रकरणे यतिभिर्गृहीतं
पूर्वानुवाकविहितं यदुपासनन्ते ॥ ४१ ॥

ब्रह्मोच्यते परमसौ परभं च तत्वं
ज्योतिः परं च परमेश्वर! पद्मनाभः ।
त्वद्भावनैकरसिकस्त्वदनन्यभावात्
मन्त्री यथा गरुडभावनया गरुत्मान् ॥ ४२ ॥

गीतासु योगजविभूतिविभावनाय
नारायणश्शिवपदं प्रतिवाचमूचे ।
योगान्निशायय महेश्वरगोचरं मे
दिव्यं ददामि तव चक्षुरिति प्रसन्नः ॥ ४३ ॥

त्वामन्तरेण न कथंचिदुपासनीयं
अन्यं ब्रवीति सशिवस्तुतिरन्तकारे!
यद्ब्रह्मशब्दसमभिव्यवहारयोगात्
संहारकारिणिहरे शिवशब्दमाहुः ॥ ४४ ॥

विश्वाधिकस्त्वमसि विश्वमयं मुरारिः
यज्ञेश्वरस्त्वमसि यज्ञममुं गृणन्ति ।
आद्या जगत्प्रकृतिरेषभवान्निमित्तम्
आतः कथन्नु भगवन्युवयोरभेदः ॥ ४५ ॥

विश्वात्मनस्तुतिषु विश्वपतित्ववादः
सङ्गच्छते स्तुतितयैव रथाङ्गपाणेः ।
विश्वस्यपत्युरथ विश्वतयाभिधानं
नालं गुणाय गुणगृह्यनिकर्षहेतुः ॥ ४६ ॥

विश्वं महेश्वर! भवानधितिष्ठतीति
विश्वात्मतामुपचरन्ति यदागमास्ते ।
तत्पण्डिता बिदितवेदरहस्यशीलाः
जानन्ति मन्दमतयस्तु तदेव सत्यम् ॥ ४७ ॥

तुभ्यं नमो विदधदीश्वर! तन्तमर्थम्
आतिष्ठते सकलकर्मसु विश्वदर्शी ।
सर्वानुवादमिदमुक्तसमर्थनाय
कात्यायनो मुनिरुदाहरति स्म गृह्ये ॥ ४८ ॥

स्थानं यदान्तरमुपास्तिरुपासको वा
या सा परा परतया विविधा विभूतिः ।
यद्वा पुनर्विषमनेनमुपासितव्यं
नारायणोपनिषदाह तदत्र सर्वम् ॥ ४९ ॥

यज्ञात्मना स्वयमसावृषिणोपदिष्टा
नारायणेन भवतः प्रतिपादयित्री ।
सूक्तं यथा पुरुषदैवतमन्तकारे
नारायणार्षमिति तद्व्यपदिष्टमाहुः ॥ ५० ॥

एषा महोपनिषदाह हिरण्यगर्भम्
जातं त्वदेव भगवन् प्रथमं सुराणाम् ।
नारायणाभिजनमेनमथापि मन्दाः
शंसन्ति तव भवतः कतिचित्प्रसूतिम् ॥ ५१ ॥

मध्ये ललाटमरविन्दभुवः क्षणेन
दृष्टो भवानिति क एष निकर्षवादः ।
योगादिरूढमनसश्शिव! मादृशोऽपि
स्थानेषु पञ्चसु न कस्य तवोपलंभः ॥ ५२ ॥

ब्रह्माणि पञ्चतनवश्शिव मन्त्ररूपा-
जीवातवः पशुपते! शिवसंहितानाम् ।
रुद्रेषु पुण्यमिव पञ्चकमक्षराणां
अस्यां महोपनिषदीति महत्ववादः ॥ ५३ ॥

विद्येश्वरस्त्वमसि भूतपतिस्त्वमेकः
स्रष्टुर्भवानधिपतिस्सृजति प्रपञ्चम् ।
यद् ब्राह्मणान्प्रति तव श्रुतमाधिपत्यं
तद्ब्रह्मणो मम सदाशिव जन्मलाभः ॥ ५४ ॥

विद्येश्वरत्वपुनरुक्ततया न वाच्यं
वेदाधिपत्यमयमेव महेश! वेदः ।
विद्या भवन्ति शतशः प्रविभज्यमानाः
स्रोतांसि किन्न सरितेव पृथक् कृतानि ॥ ५५ ॥

आदित्यमृग्यजुषसामनिधानकोशे
बिम्बे निविष्टमधितिष्ठति पूरुषो यः ।
एषा तमेष इति साभिनया भवन्तं
भूताधिपत्यवचनेन शशंस नाम्ना ॥ ५६ ॥

उक्तो हिरण्यपतिरेष हिरण्यबाहु
रुक्तोऽम्बिकापतिरुमापतिरेष उक्तः ।
आहुर्भवन्तमधिदैवतमुष्णरश्मेः
आतस्तदर्चनविधौ भगवन्नभिज्ञाः ॥ ५७ ॥

यो मण्डलं तपति यश्च तदन्तरात्मा
या चानयोर्भवति भूतपते! विभूतिः ।
जानान एतदपि यत्फलमश्नुते च
सर्वं यथावदिह तत्कथितं क्रमेण ॥ ५८ ॥

मा नाम भूदखिलमन्यदिमं प्रदेशम्
अध्यापितास्तदिति मन्त्रविदो भवन्ति ।
वाच्यः किमस्य सविता सवितुर्वरेण्यः
किं वा भवानिति वितर्कपदं न तेषाम् ॥ ५९ ॥

भास्वन्तमेष विषयीकुरुते न मन्त्रः
शक्नोति वक्तुमधिदैवतमीश्वरं त्वाम् ।
यस्मादयं त्वयि निरोहति भर्गशब्दः
प्रज्ञाप्रचोदकतया तदधीयसे त्वम् ॥ ६० ॥

सान्तोऽयमन्तकरिपो! यदि भर्गशब्दो
यत्तत्पदद्वयमनन्वयि लिङ्गभेदात् ।
अन्वेषयेदुभयमन्यदभिन्नलिङ्गम्
अश्रूयमाणमसमञ्जस एष पक्षः ॥ ६१ ॥

शब्दस्मृतिर्ह्यसुनि वा घञि वा पदान्ते
युक्तं वदत्युभयथा स्वरमाद्युदात्तम् ।
व्यत्यस्तकारकमवैमि पदं घञन्तं
मैत्रायणश्रुतिपराहतसान्तभावम् ॥ ६२ ॥

मैत्रायणश्रुतिरसौ तदिति प्रकृत्य
भर्गं भवन्तमभिधाय विचिन्तनीयम् ।
रुद्रस्य भर्गपदगोचरतां ब्रुवाणा
सान्तं प्रतिक्षिपति भर्गपदं पुरारे! ॥ ६३ ॥

सान्तं पदं तदपि नैव ददाति वक्तुं
यद्ब्राह्मणन्तलवकारिण आमनन्ति ।
प्रश्नोत्तरक्रमनिरूपितपूर्वपादं
पादं द्वितीयमपि भर्गमयं ब्रवीति ॥ ६४ ॥

भर्गः प्रचोदयति यो धियमस्मदीयां
तं धीमहीति घटना विनिमाय लिङ्गम् ।
वाच्यस्य भर्ग! भवतस्स्वपदाभिधानं
भर्गाख्यमित्यपि च साम्बवचोनुरोधः ॥ ६५ ॥

त्वामेव मन्त्रोपनिषद्ब्रवीति
तदित्यृचोऽस्याः प्रतिपाद्यमर्थम् ।
तदक्षरं तत्सवितुर्वरेण्यं
प्रज्ञा च तस्मात्प्रसृता पुराणी ॥ ६६ ॥

भार्गोऽपि सन्सवितृशब्दसमन्वयेन
सावित्रतामपि विगाहत एव मन्त्रः ।
तत्तत्पदान्वयवशेन महेश ! मन्त्रान्
तद्देवतानपि हि मन्त्रविदः पठन्ति ॥ ॥ ६७ ॥

अप्यर्कदैवतवतीमृचमामनामः
शब्देनविश्व इति शंकर ! वैश्वदेवीम् ।
पिच्याश्च मर्त इति पुष्यपदेन पौष्णीम्
एतादृशानि कति नाम निदर्शनानि ॥ ६८ ॥

एषा गतिश्श्रुतिगिरामिति निर्णयेन
तत्तद्ग्रहार्चनविधौ मुनयस्स्मरन्ति ।
मन्त्रेण शंकर ! शनेश्शमुपक्रमेण
बुध्यस्वशब्दसहितेन बुधस्य पूजाम् ॥ ६९ ॥

आम्नायमृग्यजुषसामविधं विचिन्त्य
सारं समुद्धृतवता परमेष्ठिनापि ।
मन्त्रस्त्रिपादयमदृष्टविधान्तरेण
दृष्टश्चराचरगुरो ! मनुना यथोक्तम् ॥ ७० ॥

गृह्णातु काममनलस्सकलं हविस्ते
राज्ञो बलिं हरतु भागदुघः प्रजाभ्यः ।
पार्थेन शंकर ! निवेदितमंबुजाक्षे
नैशं हविस्फुटमदृश्यत पादयोस्ते ॥ ७१ ॥

सोमं त्वदर्थमनुशुश्रुम सूयमानं
आलभनं पशुपते! नियतं पशूनाम्।
गव्यं च ते गवि सदेव तदध्वरेषु
चण्डेश्वरेण सह नाकसदां विवादः॥ ७२॥

उत्पत्तितश्शिव! गृहीतसमन्वयास्ते
सोमः पशुर्गवि च सन्ति हवींषितानि।
देवाः पशौ हविषि भागमनुज्ञया ते
गृह्णन्ति तद्वदितरेष्वपि कल्पनीयम्॥ ७३॥

कर्मैकमेव न परं पशुबन्धनं ते
कर्तव्यमाहुरुपलभ्य तवाभ्यनुज्ञाम्।
सर्वेषु कर्मसु भवत्प्रसवेन पुंसां
आरंभणं प्रपदमन्त्रविदो गृणन्ति॥ ७४॥

सङ्कल्पतः प्रभृति यज्ञतनुं विभज्य
देवान्प्रजापतिमुखान्प्रति दर्शयन्तः।
सोमाहुतिं हुतवहार्चिषि हूयमानाम्
अध्वर्यवस्तव गृणन्ति गिरीश! भागम्॥ ७५॥

सर्वं धन धनपतेरुपभुक्तशिष्टं
यद्देवतातिथिसमाश्रितभृत्यवर्गैः।
यज्ञेश! यज्ञपरिशिष्टमपि त्वदीयम्
अन्थिग्रहव्यतिकरे भवता यथोक्तम्॥ ७६॥

गव्येन सोमहविषा चरुभिश्च पक्वैः
साध्यान्त्रिसप्त मुनयो विभजन्ति यज्ञान्।
सर्वेषु तेष्वपि भवानविशेषतस्त्वां
राजानमध्वरविधौ वयमामनामः॥ ७७॥

अग्निं प्रकाशयतु शंकर! रुद्रवन्तं
मन्त्रस्त्वमग्न इति वा तदनन्तरो वा ।
राजन्वती क्षितिरितीव विशेषणस्य
नालं प्रतीपमपनेतुमिमौ प्रकर्षम् ॥ ७८ ॥

या रोहिणी भवति देव! तदा त्वदीया
तस्यां त्वदेकविषयौ विषमाक्ष! दृष्टौ ।
मन्त्राविमौ तदिह यज्ञपतित्वमीश
स्पष्टं त्वदेकविषयं प्रतियान्ति धीराः ॥ ७९ ॥

पित्रा कुमारमिव भृत्यमिवेश्वरेण
शिष्यं गिरीश! गुरुणेव गुणाधिकेन ।
अग्निं त्वया कृतविशेषणमूचिवांसौ
मन्त्राविमौ गमयतः परमं प्रकर्षम् ॥ ८० ॥

ऋक्संहिता वदति मेधपतिम् भवन्तं
राजानमध्वरविधेरयमाह मन्त्रः ।
त्वत्सूक्तमन्त्रगणमण्डनमौळिरत्नम्
रूपेण च त्वदभिधानगृहीतशक्तिः ॥ ८१ ॥

त्वत्कं पुरा मरणतस्तनयित्नुकल्पा-
दाकारणं परमकारुणिक! ब्रुवाणः ।
मन्त्रोऽयमाव इति यावदुपक्रमायाः
मूलं महेश! विदितं शिवधर्मसूक्तेः ॥ ८२ ॥

भीमोऽसि शंकर! मृगो नु निदर्शनं ते
तेजोभिरुज्ज्वलितसूर्यसहस्रकल्पैः ।
अक्रोधनस्मितमुखोऽपि निजानुभावात्
आपाततस्तनुभृतां नृपतिर्भयाय ॥ ८३ ॥

अभ्युद्यतं गिरिश! वज्रमधीमहे त्वां
त्वद्भिभ्यतः पवनभानुकृशानुशक्राः।
मृत्युश्च तत्तदधिकारभृततथान्ये
ब्रह्मत्वलक्षणमयं भयहेतुभावः ॥ ८४ ॥

घोरा शिवा च भगवन्नुभयी तनुस्ते
घोरा भिषज्यति भवार्तमुपास्यमाना।
अन्या भिषग्जनकृतां रुजमीक्षमाणा
दृष्टया ददाति शिवतामशिवात्मनोऽपि ॥ ८५ ॥

घोरान्नमो विदधतश्शमयन्ति रुद्रैः
आर्ता हि घोरमुपयान्ति चिकित्सितारम्।
प्रीणन्ति शंकर! शिवां चमकानुवाकैः
होमस्य यत्तव भवन्त्युभयेऽपि मन्त्राः ॥ ८६ ॥

विष्णुप्रजापतिपुरंदरपूर्वकेषु
वाजादितुल्यमितरेष्वपि दैवतेषु।
आशंसितेषु चमकाः परिशिष्यमाणं
दातारमीश्वर! भवन्तमशब्दमाहुः ॥ ८७ ॥

युक्तं नमानयितुमीश्वर! सन्निधौ ते
देवान्तराणि महतामिव मर्त्यमात्रम्।
अन्तर्द्धिमध्वरविधौ तदपेक्षमाणाः
त्वत्कर्मसीम्नि परिषेचनमाचरन्ति ॥ ८८ ॥

आत्मान्तराणि पशवः परतन्त्रभावात्
स्वातन्त्र्यतः पशुपते! पतिरीश्वर! त्वम्।
आत्मानमौपनिषदाः प्रवदन्त्यनीशं
ईशं भवन्तमुभयोरुभयं स्वभावः ॥ ८९ ॥

संप्राप्त एव सति शंकर! पाशुपत्ये
  कस्मै वरेण्य! वरणं कृपणोचितं ते।
विध्यर्थमध्ययनचोदनयागृहीता
  जल्पन्ति यत्किमपि वन्दिवदर्थवादाः ॥ ९० ॥

नानापदानवचनादपि वारणीयः
  त्वत्पाशुपत्यवरणप्रतिलंभवादः।
लब्धुं वरीतुमथवा कथमेक एव
  वारान्बहूनपि महेश्वर! शक्यतेऽर्थः ॥ ९१ ॥

अङ्गैस्स्थिरेभिरिति रूपमनश्वरन्ते
  भूरीणि तानि च भुजङ्गममालभारिन्!।
मन्त्रेण चान्तरिति युष्मदुपासकाना-
  मार्ग्वैदिका यदशनं तदमोघमाहुः ॥ ९२ ॥

भावोपपन्नमनसां त्वदुपासकानां
  पुंसाममोघमशनं भगवन्ब्रुवाणः।
मन्त्रोऽयमन्तरिति नः प्रतिभातिमूलं
  प्राग्भुक्तमर्चनविधेरनुवासरं ते ॥ ९३ ॥

नाथ! त्वया पितृमतो मरुतस्तुवानाः
  त्वामामनन्ति भरतं नटनाभियोगात्।
वैशेषिके सति खलु व्यपदेशहेतौ
  साधारणेन भरणेन न कश्चिदर्थः ॥ ९४ ॥

हिंसाप्रतीतिरभिमानपदैकदेशात्
  शब्दादभेरिति भयेन सुमुद्रपन्ति।
कामान्तकत्रिपुरदक्षमखादिभंग
  विख्यातविक्रमतया कथितोऽसि वीरः ॥ ९५ ॥

हिंसाभिधातृपदसन्निधिना ज्वरार्थम्
रुद्रेति नाम परिशंक्य परावपन्तः ।
मन्त्रे यथान इति मङ्गळवाचि दृष्टम्
देवेश! रुद्रियपदं पुनरावपन्ति ॥ ९६ ॥

शाखासु शङ्कर! सहस्रतयीषु साम्नां
आम्नायते तव न केवलमानुभावः ।
सर्वात्मनामधिपतेरविशेषतस्ते
देवव्रतादिषु गणाः कथितानुभावाः ॥ ९७ ॥

स्कंदं विनायकमुभावपि ते कुमारौ
सर्वैर्गुणैः पितरमेव निदर्शयन्तौ ।
सामोपगायमुपगायमृचां गणेषु
संप्रीणयन्ति शिव! सामविधौ यथोक्तम् ॥ ९८ ॥

ब्रह्मादिकं सकलमन्यदपोह्य पुंसां
ध्यातव्यमेकमभिधाय शिवंकरं त्वाम् ।
वक्तव्यमन्यदनपेक्ष्य विमोक्षहेतुं
आथर्वणः परिसमाप्तिमुवाच वेदः ॥ ९९ ॥

यामामनन्ति तव शंकर! धर्मदारान्
अध्वर्यवस्सहजतिद्भृतया स्वसारम् ।
आथर्वणा यदुपसृष्टतया भवन्तं
ध्यातव्यमाहुरपहाय पितामहादीन् ॥ १०० ॥

एकश्श्रुतोऽसि परमेश्वर! सद्वितीयं
मन्त्रा यया व्यपदिशंति पुनः पुनस्त्वाम् ।
तस्याः प्रभावमतिवाङ्मनसं शिवायाः
कार्त्स्न्येंण वक्तुमनलं कमलासनोऽपि ॥ १०१ ॥

एकं मुखं त्रितयमीश्वर! लोचनानां (लोचनं च)
चत्वारि दोंषि विशदं वपुरद्भुतं ते।
नित्यं तदेव भजतामुपकारहेतोः
नाना भवन्ति तनवस्तव दिव्यरूपाः ॥ १०२ ॥

कैरातमीश्वर! पिनाकधरं वपुस्ते
कृत्तिम् वसानमुमया सह धर्मदारैः।
आराधयन्ति खलु पर्वणि साकमेवे
पुण्यैस्त्रियंबक! हविर्भिरनन्यभावाः ॥ १०३ ॥

मीढ्वांसमन्तविनिवेशितमीढुषीकं
अन्तर्जयन्तमजरामरविग्रहं त्वाम्।
त्वद्रूपं दयितया सह देवसेनं
क्षेत्रस्य नाथमपि नाथ! यजन्ति धन्याः ॥ १०४ ॥

पत्न्या समं सह गणैस्सह वा सुताभ्यां
सार्धं तथा परिषदा विषमेक्षण! त्वाम्।
अध्यष्टमीतिथिनिशामुखमर्चयन्तः
पापं तरन्त्यपि जयन्ति महेश! मृत्युम् ॥ १०५ ॥

मन्त्रा भवन्ति विरळा विबुधान्तराणां
सद्भाव एव शिव! दर्शितशक्तयस्ते।
त्वन्नामरूपगुणवर्णनलब्धवर्णा-
मन्त्रा न शक्यमवगंतुमियत्तया ते ॥ १०६ ॥

रुद्रानुवाकपठितानि परस्सहस्रं
नामानि दिव्यमपि रूपमनेकशस्ते।
शक्यं गुणा गणयितुं गणना यदि स्यात्
भौमेषु पांसुषु विना तव देव! मायाम् ॥ १०७ ॥

वेदस्स्वयं भवतु वा तव वा प्रणीतिः
सर्वः प्रमाणमविहाय गृणाति लोकः ।
तत्तत्प्रवक्तृगुणदर्शिततारतम्यं
अन्यत्प्रमाणमविरोधिनि वेदवाक्ये ॥ १०८ ॥

वेदाः प्रमाणमिति संगिरमाण एव
दिव्यं तवागममवैति जनः प्रमाणम् ।
त्वद्ध्यानवाक्यविषयौपयिकैः पदार्थैः
आमूर्द्धमाकलितविग्रहमाच मूलात् ॥ १०९ ॥

ध्यानं यथा भवति तद्विषयो यथा त्वं
यादृग्गुणश्च भगवन्नधिकारिवर्गः ।
सर्वाणि तानि भवदागमसंहिताभिः
कल्पैरिवाध्वरविधेरुपपादितानि ॥ ११० ॥

अध्वानमध्वपतिमध्वनि तारतम्यं
श्रेष्ठाध्वपारगमनं च फलं ब्रवीति ।
मन्त्रोऽध्वनामिति महेश्वर! गृह्यकारः
पिता कुमारमुपनीय वदन्हि वाक्यं ॥ १११ ॥

कल्पाः प्रमाणमृषिभिर्यदि नः प्रणीताः
किन्न प्रमाणमृषिणा महता वहर्षे ! ।
शक्यं न वक्तुवपरिग्रहदूषितानि
तन्त्रान्तराणि भवता शिव! कर्तुमन्ति ॥ ११२ ॥

आचक्षते यमृषिमार्षविदस्तपोभिः
एकैकमन्त्रदृशमीश्वर! वेदराशेः ।
द्रष्टारमस्य निखिलेन निजानुभावात्
अन्यानृषीनति महर्षिमतो विदुस्त्वाम् ॥ ११३ ॥

उक्तं प्रधानपुरुषेश्वरमेव सांख्यैः
आख्याय पाशपशुपत्यभिधानभेदात् ।
ज्ञेयं त्वदागमविदश्शिव ! सङ्गिरन्तां
एतावता किमिति नस्तदुपेक्षणीयम् ॥ ११४ ॥

प्रत्यक्षवेदविहितं प्रथितं पुराणैः
बोधायनेन मुनिना बहुशः प्रणीतम् ।
सर्वार्थदर्शनपरैरपि गृह्यकारैः
यज्ञोपवीतमिव विस्मृतमर्चनन्ते ॥ ११५ ॥

वेदोपबृह्मक पुराणवचःप्रपञ्चैः
आघोष्यते विषमनेत्र ! समर्चनन्ते ।
तन्त्रैरलं तदुपबृह्मकवेदमूलैः
वात्याहतं न हि मुखानिलसव्यपेक्षम् ॥ ११६ ॥

वेदार्थनिर्णयविधौ हि पुराणमङ्गं
निर्णीतवेदविषया स्मृतयो भवन्ति ।
आतश्श्रुतेरिव पुराणगिरस्सकाशे
नालं प्रकाशयितुमात्मबलावलेपम् ॥ ११७ ॥

मूलश्रुतेरनुपलंभपराहतायाः
दूतीव या न भवति स्वरसात्प्रमाणम् ।
प्रत्यक्षवेदविहितं यजनं त्वदीयं
तस्या स्मृतेरपि किमिच्छति दृष्टिपातम् ॥ ११८ ॥

पौर्वाह्णिकानुपदिशन्नियमान्यदेतत्
अभ्यर्चनं मनुरवोचत देवतायाः ।
तत्किं पुनस्तव महत्यसि देवता त्वं
मृग्ये च काचशकले न मणेरुपेक्षा ॥ ११९ ॥

पत्न्या समं सह वृषेण वृषेन्द्रकेतो
युष्मद्बलीनुपदिशन् त्रिदशावकाशे।
अभ्यर्चनं भवनकल्पनपूर्वकं ते
बोधायनः कथितवानवयुत्य गृह्ये ॥ १२० ॥

भावान्तराणि परिहाय महत्सु नित्यं
विज्ञानयोगविभवेषु महीयसे यत्।
देवो महानभिहितोऽसि ततः कपर्दिन्!
नाम त्वदीयमिदमाङ्गिरसा निराहुः ॥ १२१ ॥

द्वेधा तवार्चनविधिस्तरुणेन्दुमौळे!
कामाय कश्चिदपरो दुरितक्षयाय।
अप्यग्निहोत्रमुभयं वयमामनामः
स्वर्गाय यद्भवति यद्दुरितं क्षिणोति ॥ १२२ ॥

यद्ब्राह्मणस्त्वमसि नाकवतां निकाये
तुभ्यं निवेदितमभोज्यमिति स्मरन्ति।
उच्छिष्टमीश्वर! विशिष्टमपि द्विजानां
भूमौ निखेयमथवांभसि मज्जनीयम् ॥ १२३ ॥

त्वं ब्राह्मणस्त्वदुपधावनमेव कार्यम्
तद्ब्राह्मणैस्त्वदितरे न भवन्त्युपास्याः।
न ब्राह्मणानवरवर्णनिषेवणेन
संभावयेम यदि नः प्रपदं प्रमाणम् ॥ १२४ ॥

उत्कर्षतः परिहरन्त्यपकर्षतो वा
का वासना भवति कस्य कृते न विद्मः।
यद्दीक्षितस्य पतितस्य च तुल्यरूपं
प्रत्यादिशन्ति मुनयः कमनीयमन्नम् ॥ १२५ ॥

चण्डालचण्डिलचितानलशौण्डिकानां
गोब्राह्मणज्वलनदीक्षितयोषितां च ।
स्पर्शः कया भवति वासनया निषिद्धः
स्पृष्टेषु वा शिव! कया विहिता विशुद्धिः ॥ १२६ ॥

वर्ज्यान्नमाहुरपि दीक्षितसन्निकल्पं
भोज्यान्नमेवकृतराजपरिक्रयं तम् ।
शंखास्थि पावनमपावनमस्थि नृणां
इत्थं स्थिते वचनमत्र परायणन्नः ॥ १२७ ॥

अब्राह्मणैः क्षुदपघातकमस्तु भोज्यं
यद्देवतान्तरनिवेदितमुक्तमन्नम् ।
तद्ब्राह्मणैरपि किमीश्वर! वैश्वदेवे
हार्यो बलिर्बलिमतामशितेन तेन ॥ १२८ ॥

देवान्तरैरशितमुक्तमनङ्गशासिन्
अश्नन्ति चेदनशितेन बलिम् हरन्तः ।
आऽग्यैकदेशविहितो बलिरन्यथासन
नालं फलाय विपरीतफलाय तेषाम् ॥ १२९ ॥

ब्राह्मणमीश्वर! पुरा हतवानसीति
भिक्षाटनं विमृशतः प्रतिभानमात्रम् ।
यत्पश्चमे शिरसि पुष्पसमं निकृत्ते
जीवन्तमेनममितायुषमाहुराप्ताः ॥ १३० ॥

आनाभिजानु वसितं वसनं न शाणं
पाणौ कपालशकलं न विलोकितं ते ।
नालंवते शवशिरस्तव केतुयष्टौ
भैक्षं न सप्तभवनं सकलं तदास्ताम् ॥ १३१ ॥

यत्कालभैरवकृतं पतनीयमेनः
किं तेन ते भवति भैक्षमथापि वृत्तिः ।
तन्मध्यपातिनि वधे विबुधान्तरस्य
निर्वेदमाचरसि किन्नु भवानजस्रम् ॥ १३२ ॥

यत्पाशुपत्यमवृणोदमरांतरेभ्यो
भिक्षां भवानकृतयत्परमेश्वरोऽपि ।
चोद्यं तदेतदुभयं परिहर्तुकामो
मन्ये बृहस्पतिरपि प्रतिपत्तिशून्यः ॥ १३३ ॥

ब्रह्मासि विष्णुरसि सर्वमसीति यत्त्वाम्
आस्तामुपासनविधिम् कथयन्ति मूढाः ।
तद्देवतान्तरनिकर्षनिगूहनाय
मोहाय वा भवतु जल्पितमल्पबुद्धेः ॥ १३४ ॥

अद्वैतमागमशिरोभिरुपासनायां
उक्तं तवेति परमार्थतथा न वाच्यम् ।
भेदस्फुठो गरुडमान्त्रिकयोरळीकं
तादात्म्यभावनमथापि विषं प्रमार्ष्ठि ॥ १३५ ॥

यद्ब्रह्मपंचमशिरोलवनापदानं
यद्ब्रह्मणा च हरिणा च विमार्गणं ते ।
यद्वा तयोर्जनयितारमधीमहे त्वां
तत्सर्वमीश्वर ! विमूढधियामसह्यम् ॥ १३६ ॥

सोमे लतात्मनि महेश्वर ! गौणवृत्या
विष्णोरवादि जनकत्वमृचा कयापि ।
त्वय्येव तद्भवितुमर्हति मुख्यवृत्या
नेन्द्रे न पङ्कजभवे नितरां मुरारौ ॥ १३७ ॥

अन्योन्यतो यदि भवेदहमीश्वरस्स्यां
त्वं चाहमीश्वर! किमत्र नियामकं नः।
को वा विपर्यसितुमर्हति वस्तुशक्तिम्
तत्तत्स्वभावनियतां भवदाज्ञयापि ॥ १३८ ॥

एकं तवाप्यसुकरं तदुदाहरामो
जातेन भाव्यममरान्तरवत्त्वयापि।
अभ्यर्थितोऽपि हि महेश! महर्षिदारैः
अन्तर्हितस्त्वमसि गर्हितगर्भवासः ॥ १३९ ॥

इच्छावतीर्णमुरशासनगर्भवासः
स्याच्चेदुदाहरणमेष विमर्शनीयः।
गर्भे वसामि परिवेष्ट्य जरायुणाऽहम्
मासान्बहूनिति महेश्वर! कस्य कामः ॥ १४० ॥

इच्छापि नूनमनुयाति पुरा कृतानि
कर्माणि शंकर! शुभाशुभलक्षणानि।
इच्छावतारवचनानि तु भारतादौ
नारायणस्य गुणवादमुदाहरन्ति ॥ १४१ ॥

विधातारं कश्चिद्भजति भजते कश्चन हरिम्
सुरानन्यानन्ये जगति सफलास्सर्वविधयः।
तथापि त्वद्भक्तेश्शिव! शिव! यदा चर्मवदिति
श्रुतो मन्त्रो देवान्तरभजनदैन्यं न सहते ॥१४२॥

शशे शृङ्गं पुष्पं नभसि मृगतृष्णासु सलिलम्
प्रसूतिर्वन्ध्यायामनवधिमदायुस्तनुभृताम्।
विमुक्तिर्वा देवान्तरभजनलभ्या पशुपते!
न शक्यं नस्संभावयितुमपि सर्वम् विमृशताम् ॥

न भिन्ना नौरन्यानलमुदनिधेरुद्गमयितुं
शिला नैवोन्नेतुं प्रभवति शिलामन्तकरिपो! ।
जनित्वा मृत्वा वा जगति परिवर्ती सुरगणः
कथं मे संसारभ्रमणभयभाजस्तु शरणम् ॥ १४४ ॥

देवतान्तरपुनः पुनर्भवं पश्यतः पशुपते! भयं मम ।
क्रीडतोऽपि तव जन्म मास्मभूत् दीयतामयमपश्चिमो वरः ॥१४५॥

वासनापरिगृहीत देवता वर्णनौपयिकसर्ववाङ्मयम् ।
धिग्धिगीश्वर! जडाशयं जनम् तावकैरहमसानि सङ्गतः ॥ १४६ ॥

पांसुकेळिरपि यस्य शैशवे शैवपाशुपतपादपांसुभिः ।
स्तोत्रकर्मणि न तस्य मे गुणः तद्गुणोऽयमुपपद्यते त्वयि ॥ १४७ ॥

स्तोत्रीयमर्थमुपपादितवानहं ते
भक्त्येति भक्तजनवत्सल! भाषमाणः ।
आविर्बभूविथ शिखी शुचिनाम्बरेण
यज्ञोपवीतमुपवीय धृतत्रिपुण्ड्रः ॥ १४८ ॥

भक्तं भवानदित पार्श्वचरोपनीतं
मह्यं महेश्वर! पयश्श्रपितं प्रसन्नम् ।
भुञ्जान एव तदहं झडितिप्रबुद्धः
स्वप्नस्समाधिरिति युक्तधियामभिन्नः ॥ १४९ ॥

स्तोत्रमेतदवधाय गृह्णतां अर्थमस्य निखिलेन जानताम् ।
ग्राह्यमन्यदपि नावशिष्यते ज्ञेयमन्यदपि वा न किञ्चन ॥ १५०

पञ्चाशदुत्तरशता श्रुतिसूक्तिमाला
भोगावळी भुजगराजमनोहरा ते ।
वेदेषु भक्तिमपरागमवैदिकेषु
तन्त्रेषु भक्तिमतुलां त्वयि च प्रसूते ॥ १५१ ॥

॥ समाप्ता श्रुतिसूक्तिमाला ॥

मिथ्या कल्पित भोगमोक्षदवचस्सन्तान सत्वापन
व्याघ्राणामचिर प्रभावविबुध प्रेम्णा महेशद्विषाम् ।
मूर्ध्निष्वेक दुरात्मनां विरचिता निर्घातवाताः परैः
विद्वद्भिः परमेश्वर श्रुतिकथा तात्पर्य सङ्ग्राहकैः ॥

तत्वप्रकाशिकाख्या व्याख्या शिवलिंग भूभुजारचिता ।
प्रख्यात मेव भक्तिः पुरहरपादांबुजार्पिता सततम् ॥

अघटितघटनापटवे प्रकटित करुणाय गगन सिन्धु भूमे ।
वटतरुमूलस्थितये विघटित तमसे महेश्वराय नमः ॥

॥ सर्वं साम्बशिवार्पणमस्तु ॥

|| ओम् नमः शिवाय ||

|| श्री हरदत्तचार्यकृता पञ्चरत्नमालिका ||

गायत्री वल्लभत्वात् दशरथतनय स्थापिताराधितत्वात्
शौरेः कैलासयात्राव्रतमुदितयाऽभीष्ट सन्तानदानात् ।
नेत्रेणस्वेन साकं दशशतकमलैः विष्णुनापूजितत्वात्
तस्मै चक्रप्रदानादपि च पशुपतिः सर्वदेव प्रकृष्टः ॥ १ ॥

कन्दर्पध्वंसकत्वात् गरलकबळनात् कालगर्वापहत्वात्
दैतेयावासभूतत्रिपुर विदळनात् दक्षयागे जयित्वात् ।
पार्थस्य स्वास्त्रदानात् नरहरि विजयात् माधवे स्वी शरीरे
शास्तुस्संपातकत्वादपि च पशुपतिः सर्व देवप्रकृष्टः ॥२॥

वाराणस्यां पाराशरि नियमि भुजस्तंभनात् प्राक्पुराणां
प्रध्वंशे केशवेनाश्रितवृषवपुषा धारित क्ष्मातलत्वात् ।
अस्तोकै ब्रह्मशीर्षैरनिशगलकृतालंक्रिया भूपितत्वात्
दानात्प्रज्ञान मुक्त्योरपि च पशुपतिः सर्वदेवप्रकृष्टः॥३॥

भूमौ लोकैरनेकैः सततविरचिताराधितत्वादमीषाम्
अष्टैश्वर्य प्रदानात् दशविधवपुषा केशवेनाश्रितत्वात् ।
हंसक्रोडाङ्गधारि द्रुहिण मुरहरान्विष्ट शीर्षांघ्रिकत्वात्
जन्म ध्वंसा द्यभावात् अपि च पशुपतिः सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

वैशिष्टये योनि पीठायितमुररिपु श्लिष्टभावेन शंभोः
सस्त्रीकार्द्ध प्रतीकायित हरिवपुषाऽलिंगतत्वेन यद्वा ।
अप्राधान्यात् विशिष्टाद्वय समधिगमे दानवानामरातेः
शंभोरुत्कृष्ट भावादपि च पशुपतिः सर्वदेव प्रकृष्टः ॥५॥

परशिव स्तोत्राणि (शिवरहस्ये)

महादेवो देवः श्रुतिशिखरमौळिस्थवचनैः
तथान्ये विष्ण्वाद्याविधिहरि हरेन्द्रानलयमाः ।
महादेवा ज्ञाताः श्रुणुत वर सोमेनजनिता
अतो वेदैर्वेद्यो भवति शिव एकः शिवकरः ॥१॥

मखानामेवायं प्रभुरखिल विश्वाधिकहरो
महर्षिर्वेदादौ स्वरजनिततारः परशिवः ।
यतो ब्रह्मेन्द्राद्या हरि रविमुखा रुद्रनिवहाः
प्रसूता ध्येयोऽयं श्रुति शिखरवाक्यैः परशिवः ॥ २ ॥

ऋतं सत्यं देवः पुरुषपरमो भूतहृदयो
नतोऽन्तानां शेषी श्रुतिवरमहारुद्रवचसा ।
रवेरन्तर्ध्येयो भवति स हि भर्गेन वचसा
द्विजैर्गायत्र्यां तु प्रतिपदसुपास्यः परशिवः ॥ ३ ॥

यतो वाचः शंभो भवति च निवृत्ताश्रमनसा
महानन्दं यस्माद्भवति जनतास्स्वेव निपुणम् ।
जगद्यस्माज्जातं प्रभवति महेशेन जनितम्
अतोऽन्ते यस्मिन्स्तद्भवति च विलीनं परशिवे ॥४॥

द्विजानां जाबाल श्रुति शिखर वाक्यैश्च विहितो
महात्रैविद्योक्तश्रुति गादित वर्णाश्रम विधिः ।
शिवस्यार्चा लिङ्गे श्रुति गादित भस्माक्ष विधृतिः
जपो रुद्राध्याय श्रति गादित पञ्चाक्षरमनोः ॥ ५ ॥

विष्णु ब्रह्मानलेन्द्रा मुनि नृपदितिजा यस्य लिङ्गार्चनाद्वै
संप्राप्ताः पद्वीम् सदैवमुदितास्ते कर्मदेवा जनाः ।
एतत्सत्यमहो त्रिसत्यमधुना वच्मीद मग्नीशितुः
सान्निध्ये निवसामि शीतलमहापद्मेव तप्तायसे ॥६॥

श्री हरदत्ताचार्यविरचितम्

साम्बपरब्रह्मस्तोत्राणि

(भविष्योत्तरपुराणम्)

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्ब त्वदीया वयं
साम्बं स्तौमि सुरासुरोरग गणाः साम्बेन सन्तारिताः ।
साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे
साम्बस्य अनुचरोऽस्म्यहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥ १ ॥

विष्ण्वाद्याश्च पुरत्रयं सुरगणाः जेतुं न शक्तास्स्वयं
यं शंभुं प्रणता वयंतु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।
तेनास्मिन्शरणागतान्पशुपते पाहीत्यवोचं द्रुतं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ २ ॥

यस्येषुः कमलेक्षणः पशुपतेरब्जोद्भवस्सारथि
र्यस्य ज्याफणिनामिनोरथपदे यस्येन्दुसूर्यावुभौ ।
मेरुर्यस्य शरासनं रथवरो भूमिस्तु यस्याभवत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ३ ॥

यद्भक्तो भृगुरिन्दिरापतिमहो शापस्थ लक्ष्यं भृशं
कृत्वा स्वां दयितां मृतां स्वमनुभिश्शैवैरयुङ्क्तासुभिः ।
यं ताराधिपचूडमागमशिरो विश्वाधिकं गायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ४ ॥

गोविन्दादधिकं न दैवतमिति प्रोच्चार्य हस्तावुभौ
उद्धृत्याथ शिवस्य सन्निधिगतो व्यासो मुनीनां पुरः ।
यस्यस्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाऽभवत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे पराब्रह्मणि ॥ ५ ॥

विष्णुस्थावरजङ्गमात्मकजगत्स्वामी विरिञ्चाधिको
यच्चक्रेण सहासुरेश्वररिपुर्युद्धं दधीचेन सः ।
कृत्वा शीघ्रमहो द्विजादपजयं तस्माद्गतोभूद्भृशं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ६ ॥

कादीनाञ्च भयंकरः स्वमहसा कूर्मश्च कृत्यम्भृशं
कोपान्धो जितदानवो नरहरिर्यस्यांशभूतेन सः ।
लोकेशश्शरभेण शिक्षितमदोभूल्लीलयाऽर्धक्षणात्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ७ ॥

विष्वक्सेनमपीन्दिरापतिसमं तं रक्तभिक्षाच्छलात्
संहृत्याथ सभैरवश्शशिधरो यस्यांशभूतो जटी ।
ब्रह्माद्यामरशिक्षकस्य बलिनो विष्णोर्मदश्चाहरत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ८ ॥

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैस्समं
येनस्वीकृतमब्जसंभवशिरस्सौवर्णपात्रैस्समम् ।
येनाङ्गीकृतमच्युतस्यनयनं पूजारविन्दैस्समम् ।
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ९ ॥

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयस्सर्वेपि देवा भृशं
संभूताज्जलधेर्विषात्परिभवं प्राप्तायमेत्येश्वरं ।
स्वस्वस्थाननियोजिता गतशुचः स्वस्था बभूवुर्दृढाः
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ १० ॥

सृष्ट्वा यस्त्रिगुणान्वितान्मधुमिच्छूलायुधेभ्यश्शिवो
दत्वैतानथ तान् गृहीतुमनयोरशक्त्या पुनर्हीनयोः ।
ताभ्यां साकमहो गुणत्रयभृते रुद्राय साम्यं ददौ
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ११ ॥

ॐ

॥ श्री हरदत्तचार्यवर्य पञ्चरत्नमालास्तुतिः ॥

पशुपति परतन्त्रोद्धारणायैव नूनं
भृगुमुनिकृतशापाल्लब्धमानुष्यभावः ।
हरिरिति बुधवर्याः यं वदन्दि प्रमाणैः
स जयति हरदाचार्यवर्यो महात्मा ॥

घटमुनितनयायाः पावने तीर्थसङ्घात
अनलविनुतशंभोः शोभिते लिङ्गमूर्त्या ।
समजनि नगरे यः कंसनाम्निप्रसिद्धे
स जयति हरदत्ताचार्यवर्यो महात्मा ॥

परशिववरमूर्तिध्याननिष्ठान्तरङ्गः परशिवशुभनामोच्चारणे सक्तजिह्वः ।
परशिवमततत्वस्थापने बद्धदीक्षः स जयति हरदत्ताचायवर्यो महात्मा ॥

परशिवशुभलीलासागरे मग्नचित्तः
परशिवमयबुद्ध्याऽऽलोकिताऽशेषलोकः ।
परशिवपदसेवाकर्मभिः यः प्रजुष्टः
स जयति हरदत्ताचार्यवर्यो महात्मा ॥

निगमशिरशिसंस्थः शंभुरेव प्रकृष्टः इति हरिपुरतो यः तप्तपीठस्थितस्सन् ।
श्रुतिवचनसुमालाग्रन्थमूलं बभाषे स जयति हरदत्ताचार्यवर्यो महात्मा ॥

इहपरसुखद श्री कामकोटीगुरूणां चरणकमलरेणु ध्यानचित्तेनक्लृप्ता ।
गुरुवरहदत्ताचार्यवक्षःप्रदेशे विलसतु सततं श्री मालिनीवृत्तमाला ॥

इति श्री मल्लादि दक्षिणामूर्तिविरचिता श्री हरदत्ताचार्यवर्य
पञ्चरत्नमालास्तुतिः संपूर्णा ॥

॥ शुभम् ॥

॥ अथ महामन्त्र ध्यान श्लोकाः ॥

॥ श्री हरदत्ताचार्यवर्य महिम्नस्तवः ॥

॥ श्रीमल्लादि दक्षिणामूर्ति विरचितः ॥

॥ ओं नमो भगवते हरदत्ताय ॥

ओङ्कारवेद्यविभवस्य महेश्वरस्य संचोदनेन शिवतत्वनिरूपणाय ।
भूमिं गतं मधुहरं भुवि यं वदन्ति तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

नन्तव्यमेकपुरुषं शिवमेव नान्यं मन्तव्यमेकमनुमीश षडक्षरी यः ।
गन्तव्यमाह शरणं च पतिं पशूनां तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

मोक्षं ददाति भगवान्परमेश्वरोऽन्ये
मोहात् भ्रमन्ति दिविजाः भवपाशबद्धाः ।
इत्थं प्रमाण सहितं य उपादिदेश
तस्मै नमो भगवते हरदत्त भूम्ने ॥

भस्मत्रिपुण्ड्रविलसद्रमणीय गात्रः रुद्राक्षरत्नमणिभिर्विलसत्सुकण्ठः ।
श्रौताग्निसेवनपरश्शिवपूजको यः तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

गंभीरसूक्तिनिचयैः श्रुतियुक्तियुक्तैः पारम्यमैशममलं पुरतो हरेर्यः ।
पीठेस्थितोऽनलमये प्रकटी चकार तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

वन्द्यश्शिवोह्यभिनयो भरतोक्तया यत् मौलिस्थहस्तयुगळाञ्जलिमुद्रयाऽस्य ।
इत्यादि युक्तिजटिलं य उदाजहार तस्मै नमो भमवते हरदत्तभूम्ने ॥

तेने हि यो निरुपमां श्रुतिसूक्तिमालां
यां वीक्ष्य जिह्ममतयः सहसा पतन्ति ।
निष्पक्षपातहृदयाः सततं रमन्ते
तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

हंसोपसेव्यघठजप्रभवाम्बुपूर्णे कंसाभिधे पुरवरेत्वनलेशपूते ।
आविर्बभूव शिवभक्त सुदर्शनो यः तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

रम्योरसश्च्युतवतीं कमलां हरेर्यः श्री सुप्रतीकतनयां पतिमाप्तुकामाम् ।
ज्ञात्वा सुधीः स्वगृहणीं विधिनोपयेमे तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

दर्पं जहार कुधियां शिववैरिणां यः हर्षं पुपोष सुहृदां शिवमाश्रितानाम् ।
शैवं चकार समयं प्रतिबन्धमुक्तं तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

तापत्रयाग्नि शमनैक सुधाकराय मोहान्धकार हरणैक दिवाकराय ।
माहेशबोध जनकाय महामहिम्ने तस्मै नमोस्तु भवते हरदत्तभूम्ने ॥

यस्यापदानमतुलं विततं भविष्ये भक्तोपमन्युमुनिना द्विजवर्यमध्ये ।
गीतं पुनः शिवरहस्यनवांशके च तस्मै नमोस्तु भवते हरदत्तभूम्ने ॥

भूमा शिवस्सुकृपया वटमूलवासी ह्याराढुपेत्यपदमाश्रितबालकाय ।
नैजं प्रबोधममृतं प्रददौ च यस्मै तस्मै नमोस्तु भवते हरदत्तभूम्ने ॥

श्रीकण्ठ दिव्यमहिमावळिबोधिनी या बह्वर्थरत्नभरिता श्रुतिसूक्तिमाला ।
येनैव सा सुघटिता विदुषाऽसमेन तस्मै नमो भगवते हरदत्तभूम्ने ॥

श्री कामकोटिपीठेशकरुणालेशलेशतः ।
अकार्षीद्दक्षिणामूर्तिः हरदत्तगुरुस्तवम् ॥

F. 4 to 6 PRINTED AT THE LIBERTY PRESS, MADRAS-1

4. இருவினை தீருதல் வேண்டும்—சிவன்
திருவடி நீழலாம் ஆனந்தம் வேண்டின்
குருவின் திருவருள் வேண்டும்—ஆதி
குருவிடம் திருமந்த்ர உபதேசம் பெற்றார் (ஸத்குரு)

5- அவரையே குருவாகக் கொண்டு—இந்த
அவனியில் ஆழ்த்தும் வெவ் வினைகளை விண்டு
ஆனந்த ஜோதியைக் கண்டு—நாமும்
ஆடுவோம் பாடுவோம் ஆனந்தம் கொண்டு
(ஸத்குரு)

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கிளிக்கண்ணி

கஞ்சனூர் ஆண்டகோவை - கற்பகாம் பிகையோடும்
அஞ்சேவயதில் கண்டான் - கிளியே—அருள்சிவ பக்தனடி 1

ஸர்வேச னருளினால் - ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும்
ஸர்வக்ஞ ஞானடி – கிளியே - ஸாத்விக சீலனடி 2

மறைபேசும் திருவாயால் - மாமந்த்ர உபதேசம்
முறையாகப் பெற்றானடி . . . முருகன் போலும் பாலனடி 3

பரம ஈச்வரனிடம் - ஹரதத்தர் எனும் திவ்ய
திருநாம தீக்ஷைபெற்றான் . . . தேவர்பூமாரி பெய்தார் 4

வயிணவர் சொன்னவிதம் - வாதுக் கிணங்கி பாலன்
அய : பீடமதன் மீதினில் . . . அமர்ந்து குளிர்ந்தானடி 5

மரைமீதி லமர்ந்தாப்போல்-மந்தஹா ஸத்துடனே
மறைகள் பல மொழிந்தான் . . . ஸ்மரஹரனைப் போற்றியே 6

மாலயன் தேடும் திவ்ய - மாதுமை பாகங் கொண்ட
நீலகண்டனே பரம் - கிளியே - நித்யனும வனேயென்றான் 7

அற்புதம் கண்ட விண்ணோர் - அரஹர வென்று ஆர்த்தி
கற்பக மலர்கள் தூவி - கிளியே - கண்மணியை வாழ்த்தினரே 8

கால க்ரமத்தில் பக்தன் - கமலாக்ஷியை மணந்து
ஞாலமெல்லாம் தெளிய-கிளியே-நன்மை பல செய்தானடி 9

ஸர்வேச னருளினால்—ஸ்வர்ண விமானத்தில்
கர்ம சரீரத்துடன்-கிளியே-கைலாஸம் சென்றாரஹோ 10

அவரே நம் குருவாக—அவர் புகழையே பாடி
சிவனடி சேர்வோமடி . . . ஜென்மப்பிணி தீர்வோமடி 11

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திர ஸம்பந்தமான கீர்த்தனைகள்

(தி. வி. அ.)

(1)

(குழந்தை சுதர்சனர் தாயாரை தேற்றுதல்)

ராகம் : மோகனம் தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வருந்திடல் வேண்டாம் அம்மா - வாழ்விக்கு மீச னிருக்க

அனுபல்லவி

இருந்து நீரென் பிதாவின் - இஷ்டம் போல் நடந்துய்வீர்
அருந்தவம் செய்து நானே - அம்மை யப்பரைச்
சேர்வேன் (வருந்)

சரணம்

பால னழவே ஞானப் - பாலைக் கொடுத்தா ளம்மை
பால னமுது வேண்ட - பாற்கட லீந்தா ரப்பர்
பாலன் தழுவி யழக் - காலனையு முதைத்தார்
பால னழுதே நானும் - பரம னருளைப் பெறுவேன்

(2)

ஐந்து வயதுக் குழந்தை அக்னீச்வரர் ஸந்நிதியில் பிரார்த்தனை

ஸ்ரீ ஹரதத்த கீதம் (தி. வி. அ.)

வன்தொண்டரை நீர் - வலிய ஆட்கொண்டீர்
என்றனையு மேன் - ஏற்கலாகாது

ஞானப்பால் பெற்றான் - ஞானஸம்பந்தன்
நானுமவனைப்போல் - நாடியழுகிறேன்

வாதவூரர்க்கு—வழியி லருளினீர்
ஏதும் கதியிலேன் - எனக்கு மருளுவீர்

அப்பர் வேண்டியோ - அதிகையீசரே
அப்பரே* யென்றீர் - அரசுமாக்கினீர் (நாவுக்)

அம்பாள் பார்வதி - அதிசயித்திட
அம்மையே யென்றீர் - அணைத்து வாழ்த்தினீர்

அனைத்த உலகிற்கும் - அம்மையப்பரே
எனக்கு மாத்திரம் - எந்தை யல்லவோ

கர்மதந்தையார் - கடிந்து விரட்டினால்
தர்ம மூர்த்தியும் - தள்ளியுதறுமோ

தந்தை சொற்கேளா - தனயனென்பிரோ
சண்டேசனை நான் - சாக்ஷிக்கழைக்கவே

புனித வாயினால் - புழுவாய் போம்படி
சினந்து சபிக்கினும் - சிவமதாய்க் கொள்வேன்

அருள் செய்யாவிடில் – அவனியில் உள்ளோர்
கருணைவள்ளலென்று - கருதுவார்களோ

ஆதலால் சொன்னேன் - அக்னி ஈச்வரா (நின்)
பாதமே கதி - பக்தவத்ஸலா.

(3)

தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸந்நிதியில் குழந்தை ஸ்ரீ ஹரதத்தர்

(தி. வி. அ.)

ராகம் : ஸாவேரி | தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவே - தஞ்சமென்றுற்ற வென்னை
அஞ்சலென்றே யாட்கொள்ள - ஆகும் தாமத மென்ன

அனுபல்லவி

அஞ்சு வயதென்றாலும் - அலக்ஷ்யம் செய்தல் ஆமோ
நெஞ்சுருகும் தன்மையை - நீரறிய வில்லையோ

---

* குறிப்பு : திருஞானஸம்பந்தர் "அப்பர்" என்று போற்றினதை - ஈச்வர வாக்காக அமைத்துப் பாடியது. (திருஇலம்பையங் கோட்டூர் தேவாரம்).
நிலையினால் எனதுரை தனதுரையாக நீறணிந் தேறுகந்தேறிய நிமலன்

சரணம் 1.

அறுபத்து மூவர் போலும் - அரும் பக்தி யில்லையேனும்
கருவுற்ற நான்முதல் நின் - கழல்களே நினைந்தேன்
அன்றோ
ஒருப்பட்ட மனத்தினர் - ஒருதரம் 'சிவ' வென்றாலும்
பிறப்பற்ற பேரின்பம்-பெறுவரென்பதும் பொய்யோ

அன்னை கற்பகத்தின் - அருள் துணை கூடலையோ
என்ன விதமானாலும் - எனக்குக் கவலையில்லை
இன்னு மோர் நாழிக்குள் - எனக்கருள் செய்யாவிடில்
ஸந்நிதியில் உயிரை - ஸத்தியம் தியாகம் செய்வேன்.

(4)

ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் அன்புநிலை

(தி. வி. அ.)

ராகம்: பிலஹரி | தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அன்பினுருவாய் வாழ்ந்தார் - ஹரதத்த ஆசார்யார்

அனுபல்லவி

அன்பு மொழியே பேசி – அன்பனருளே பாடி
துன்பமெல்லாம் தீர்த்து - இன்ப நிலையில் சேர்த்து

சரணம்

மனைவியின் செய்கையால் - மரித்திட நாயொன்று
மனது மிக நொந்து - மடியின்மே லதைத்தாங்கி
புனித வெண்ணீறு பூசி - புகன்றன ரைந்தெழுத்தை
கனக ஸ்வரூபன் திவ்ய - கழல்கள் சேர்த்தருள் செய்தார்
அன்பே சிவம்

(5)

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் குரு மஹிமை

(தி. வி. அ.)

ராகம்: காம்போதி | தாளம்: சாபு

பல்லவி

சிவனருள் பெறுதற்கு - ஸ்ரீ ஹரதத்தர் த்யானம்
சிறந்ததோர் ஸாதனம் - ஆமே

அநுபல்லவி

அவனியில் உண்மையை - அனைவரும் அறிந்துய்ய
ஹரன் விச்வநாதரே - அனுக்ரஹித்தார் கேளீர்.

சரணம்

மருமகன் கங்காதரன் - ஒருகாலூ னமானவன்
குருவருள் செய்தவண்ணம் - திருக்குளத்தினில் மூழ்கி
கருணை மேன்மையால் மணி - கர்ணிகாவில் எழுந்தார்
பரமன் விச்வேச்வரரைப் - பக்தியுடன் பணிந்தார்

(2)

தினங்கள் பல சென்றபின் - திருக்கஞ்சனூர் திரும்ப
முனம் வந்த விதம்போல - முதல்வனை த்யானித்தே
தினம் கங்கை மூழ்கியும் - திரும்பும் வகை காணார்
மனம் மிக நொந்து நொந்து - மறையவனலையும் நாள்

(3)

காசி விச்வேசர் ஓர்நாள் - கருணையால் உருக்கொண்டு
" மாசில் ஹரதத்தரை - மறந்தீரே " யென்றருள
பேசிய வண்ணம் மூழ்கி - பிரம்ம குளத்தெழுந்தார்
மாசு நீங்கியவராய் - மாமன் அடிபணிந்தார் (சிவன்)

(6)

96 வயதைத் தாண்டிய ஸ்ரீ ஹரதத்தர்
ஈச்வரன் திருவடிப் பேற்றை வேண்டுதல்

(தி. வி. அ.)

ராகம்: நாத நாமக்கிரியை தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மலரடிப் பதம் அருள்வாய் - மறுபிறப்பு வாராமல்

சரணம்

(1) மலைமகள் பாகம் வைத்த - மான்மழு கையில் வைத்த
நிலவினைச் சடையில் வைத்த - நீலகண்டனே யுன்றன்

(2) பிறப்பும் இறப்புமில்லா - பிஞ்ஞகா உன்னையன்றி
பிறப்பு இறப்பை நீக்கப் - பிரிதொரு தெய்வமில்லை

(3) செய்வினை தீரலையோ - செய்பணி வேறுளதோ
மெய்தளர்ந்த பின்னும் - மேதினி வாழ்வு ஏனோ.

|| ஓம் நம : சிவாய ||

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கைலாஸம் போகும்போது ஈச்வரன் புகழைப் பாடிக்கொண்டே போகிறார்

பவஸாகரத்தை தாண்டுவதற்கு கப்பல் பாட்டு மெட்டு

அன்புருவாய்	அமர்ந்த சிவன்	ஏலேலோ	ஹரஹர
அன்பருள்ளத்	தடங்கினவன்	,,	,,
ஆதி யந்தம்	ஏது மிலான்	,,	,,
வேதங்களை	மொழிந்த பிரான்	,,	,,
இரு வினைகள்	தீர்த்தருள்வான்	,,	,,
இருவர்களும்	தேட நின்றான்	,,	,,
ஈடில்லாத	ஈசனவன்	,,	,,
ஆடும் அர	வாபரணன்	,,	,,
உயிர்க்குயிராய்	உள்ளிருப்பான்	,,	,,
இயக்குவிப்பான்	எல்லோரையும்	,,	,,
ஊமத்தம்பூ	உகந்தவன்காண்	,,	,,
காமன்றனைக்	காய்ந்தவன்காண்	,,	,,
என்பு அணியும்	எழில் உருவன்	,,	,,
என் பணியும்	ஏற்றுக்கொள்வான்	,,	,,
ஏறமர்வான்	ஏழிசையான்	,,	,,
நீறணிவான்	நெற்றிக் கண்ணன்	,,	,,
ஐம்முகத்தான்	அறுகுணத்தான்	,,	,,
ஐந்து தொழில்	ஆடல் செய்வான்	,,	,,
ஒளி வீசும்	தோடுடையான்	,,	,,
மிளிர் நீல	மிடறுடையான்	,,	,,
ஓங்கார	வேத்யனடி	,,	,,
ஹ்ரீங்காரப்	பிரியனடி	,,	,,
ஔதார்யம்	நிறைந்த சிவன்	,,	,,
நாதாந்த	மான சிவன்	,,	,,
அம்பிகையைப்	பாகங்கொண்டான்	,,	,,
உம்பர்கட்குப்	பதமளித்தான்	,,	,,
கங்கைதனைச்	சடையில் வைத்தான்	,,	,,
திங்கள் தனைத்	திகழ வைத்தான்	,,	,,
'ஹர'வென்றொரு	தரம் சொன்னாலும்	,,	,,
பரமன் மலர்ப்	பதம் அடைவோம்	,,	,,
சிவநாமம்	ஜெபித்திடுவர்	,,	,,
பவக்கடலைத்	தாண்டிடுவர்	,,	,,

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பற்றிய க்ரந்தங்கள்
(எங்கள் வெளியீடுகள்)

1.	ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் (சுருக்கம்)	0	65
2.	ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சிவலிங்க பூஜை, வர்ணப்படம் 14 அங் × 22 அங்	1	50
3.	நவரத்ன மாலை (சிறிய படத்துடன்)	0	25
4.	பூஜா கல்ப்பம்	0	40
5.	சுருதி ஸூக்தி மாலை (மூலம்) நாகரம்	0	50
6.	சுருதி ஸூக்தி மாலை. தமிழ் வ்யாக்யானம் மேற்கோள்களுடன் 3 பாகங்கள்	6	00

தி. வி. அண்ணுஸ்வாமி சிரௌதி
C/o. டாக்டர் ராகவன், 8, யோகாம்பாள் தெரு
தியாகராயநகர், சென்னை-17.

இதர வெளியீடுகள்

1. வடமொழி சுருதி ஸூக்தி மாலை, சைவ சித்தாந்தக் கழகம், சென்னை-1, திருநெல்வேலி. 4 00
2. சுலோக பஞ்சகம் (திரு ஈசுரமூர்த்தி பிள்ளை எழுதியது 2 00
3. ஹரிஹர தாரதம்யம், (திரு ஆவடுதுறை ஆதினம் வெளியீடு) (தமிழ் செய்யுள்கள்)
4. ஹரிஹர தாரதம்யம் (தமிழ் செய்யுள்கள்) பதவுரை, விரிவுரையுடன். (பானுகவி யவர்கள்)
5. பவிஷ்யோத்தர புராணம் (கிரந்தம்—கிடைப்பது அரிது)
6. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் (தமிழ் செய்யுள்கள்) கைப்பிரதி). திரு. உ. வே. ஸ்வாமிநாதய்யர் - அரிய நூலகம் - திருவான்மியூர், சென்னை-41.
7. சுருதி ஸூக்தி மாலை. (தமிழ் செய்யுள்கள்) கைப்பிரதி ஸாம்ப ஸ்ரீகிருஷ்ணய்யர்
   C/o திரு. சிவராமன். M. A. Ph. D.
   ஸர்வகலாசாலை, வாரணஸி.

சிவ பஜனும்ருதம்

முதல் பாகம்: சிவபஜனை, மூர்த்திகள் தியானம் ஈச்வர ஆஹ்வானம்; பூஜை உபசாரம், திவ்ய நாமம்; பக்தர்கள் பரஸ்பர பாத ஸேவை ரூ. 2-50

2-ம் பாகம்: மீனுக்ஷி கல்யாணம், கல்யாண ஸுந்தரர் பவனி திருக்கல்யாணம்: வஸந்த கேளிக்கை; டோலோத்ஸவம்; திருப்பள்ளியறை; ஈச்வர அனுக்ரஹ லீலைகள்; திருவடி தரிசனம்; ஆனந்த நர்த்தனம் திருப்பள்ளி யெழுச்சி. ரூ. 2-50

அனுபந்தங்கள் ரூ. 0-50

தபால் செலவு (ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் உள்பட) 1-20

சிவபஜனை ரீதியாக மீனுக்ஷி கல்யாண மஹோத்ஸவம் நடத்தி அனுபவிக்கலாம்

"சிவகவச" சால்வைகள்

கதர் சால்வைகளில் கீழே குறித்த விதங்களில் தமிழ் எழுதுக்களில், நாகர எழுத்துக்களில், தமிழ் நாகரம் இரண்டும் கலந்தவிதம், அன்பர்கள் இஷ்டம் போல் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படும்.

5 முழம் x $2\frac{1}{2}$ முழம் ரூ. 8–50
4 முழம் x $2\frac{1}{2}$ முழம் ரூ. 6-50

"வடமொழியும் தென் தமிழும் மறைகள் நான்கும் ஆனவன்காண்" என்பது அப்பர் ஸ்வாமிகள் திருவாக்கு. பஞ்சாக்ஷரமோ, ஹர, சிவ நாமாக்களோ, வடமொழி தென்தமிழ் இருமொழிகளிலும் கலந்து அச்சடித்துக்கொள்வது உசிதம்.

தி. வி. அ. சிரௌதி.

உ

|| ஓம் நம : சிவாய ||

பார்வதி கல்யாணம்

கல்யாணம்! மங்களம்! சுபம்.

உ

சைவ ஸமயாசார்யர்கள்

திருஞான ஸம்பந்தர்

திருநாவுக் கரசர்

ஸுந்தர மூர்த்திகள்

மாணிக்க வாசகர்